

---

na svoji ZEMLJI.

revija stanovalcev Študentskega doma Ljubljana

v kotu

študentske novice

v svet

NOV ZAKON O
ŠTUDENTSKEM DELU

BIVANJE NA ČRNO

MEHIKA

januar, 2015

NAJ TRAJA, DOKLER NE DOTRAJA

Revija stanovalcev Študentskega doma Ljubljana.
NA SVOJI ZEMLJI.
Številka 15.01. Januar 2015.

ODGOVORNA UREDNICA: Vida Božičko.

NOVINARJI: Lea Dvoršak, Nina Radman, Vida Božičko, Lucija Zorko, Nastja Cinzia Hrobat, Katja Humar, Kaja Besednjak, Sanja Gornjec, Katarina Bulatović, Mija Bon, Anže Samec, Matevž Polajnar.

LEKTORICA: Mija Bon.

FOTOGRAFIJA NASLOVNICE: Katja Humar.

OBLIKOVANJE: Katja Božičko.

NASLOV UREDNIŠTVA: Študentski svet stanovalcev – Na svoji zemlji, Dom 3, Cesta 27. aprila 31, 1000 Ljubljana.

IZDAJATELJ: Študentski svet stanovalcev Študentskega doma Ljubljana.

ELEKTRONSKA POŠTA: info@ssvet.si

TISK: Fotoprospekt d. o. o.

NAKLADA: 2500 izvodov.

Študentska leta – prehodni čas, ki naj čim prej mine, ali najboljša leta, ki naj kar trajajo? Veliko je očitkov, da se študentje le zabavajo, izkoriščajo privilegije, ki nam jih status ponuja, in zavlačujemo s prehodom v svet odraslih, pa vendar zgodba ni tako enoznačna. Res je sicer, da se je obdobje identitetnega raziskovanja precej razvleklo, vendar pa je eden od ključnih razlogov ta, da prehod preprosto ni enostaven. In četudi si v glavi razčistimo vse cilje in delujemo v njihovi smeri, nas zbirokratiziran sistem nekako drži v nestabilnosti.

V tokratni rubriki V KOTU se lotevamo ravno te problematike, ugotavljamo statistiko fiktivnih vpisov in študentskega dela, raziskujemo novosti na področju študentskega dela in predstavljamo psihološke vidike nestabilnih in prevetrenih dvajsetih let, ki se pomikajo krepko v trideseta.

Svoje zgodbe iz študentskih let nam tokrat razkriva športni novinar in komentator Saša Jerkovič, pod drobnogled pa smo v rubriki DOM S(M)O LJUDJE postavili delovanje Študentskega sveta stanovalcev.

ŠTUDENTSKE NOVICE tokrat posvečamo domskim zabavam, težavam v zvezi s parkirišči na Kardeljevi ploščadi, bivanju na črno in še čemu, da pa bo mračne zimske dneve popestrilo tudi nekaj sproščujočega branja, vam na straneh rubrike V SVET v branje ponujamo potopise iz Turčije, Bruslja in Mehike.

Kot vedno, je tudi tokrat nekaj strani namenjenih tujim študentom, za konec pa še razmišljanja dveh kolumnistov. Naj bo čas izpitov čim uspešnejši, da pa bo hitreje minil, boste v rubriki ZA VRATI našli tisto, kar v tem obdobju nikakor ne sme manjkati.

Z veseljem nas prebirajte tudi v prihodnje!

VIDA BOŽIČKO,
UREDNIKA REVIE NA SVOJI ZEMLJI
wida.bozicko@gmail.com

POZDRAVLJENI ŠTUDENTI IN ŠTUDENTKE!

Naj se vam najprej predstavim. Sem Uroš Karlič, novi predsednik Študentskega sveta stanovalcev, zato se bomo v prihodnje srečevali tudi na uvodnih straneh revije Na svoji zemlji.

Začelo se je novo leto in s tem tudi nove obljube, novi prijatelji in nove odgovornosti. Tako kot vsako leto, nas tudi letos čaka izpitno obdobje. Želim vam veliko uspeha pri opravljanju izpitov, predvsem pa upam, da jih opravite v prvem roku in se za zaključek uspešnega izpitnega obdobja ali pa za premor med izpiti udeležite Študentskega pustovanja v Rožni dolini, ki bo potekalo 17. februarja.

Študentsko življenje je lahko eno izmed najlepših obdobji našega življenja, še posebej, če bivaš v študentskem domu in se dobro razumeš s cimri. Tu lahko spoznaš ogromno novih ljudi, s katerimi vsakodnevno navezuješ stike. Nekateri bodo trajali le v času študija, drugi pa še dolgo po njem. Kako lahko spoznaš nove ljudi? Že s tem, ko neko osebo v svojem domu pozdraviš, čeprav je ne poznaš, veliko narediš na poti spoznavanja. Slej kot prej jo boš namreč spet srečal, morda na kakšni domski zabavi.

Želim vam prijetno branje revije in upam, da se vidimo na Študentskem pustovanju. Do takrat pa srečno!

UROŠ KARLIČ
PREDSEDNIK ŠTUDENTSKEGA SVETA STANOVALCEV
uros.karlic@ssvets.si

KAZALO

V KOTU

Status študenta, fiktivni vpisi in študentsko delo	4
Nov zakon o študentskem delu	6
Intervju z generalno direktorico Direktorata za trg dela in zaposlovanje Damjano Košir	8
Vedno več mladih se odloča za študentsko življenje	10

DOM S(M)O LJUDJE

Portret Študentskega sveta stanovalcev	12
Intervju s Sašem Jerkovičem, športnim novinarjem in komentatorjem	14

ZA VRATI

Tisto, kar med izpiti študentom ne manjka	16

ŠTUDENTSKE NOVICE

Ozadje domskih zabav	18
Mnenje študentov o domskih zabavah	20
Bivanje na črno	21
Nesoglasja s parkirišči na Kardeljevi	22
Plan sanacijskih prenov v zavodu Študentski dom Ljubljana	23
Projekt študentskih vrtov	24

V SVET

Turška kulinarika	25
Bruselj	26
Mehika	28

INTERNATIONAL CORNER

Štajerska and Prekmurje	30

RAZMIŠLJAMO

Lenoba	32
Včasih nam mora biti mraz	33

Zaposljivost mladih

VSako LETO STATUS KUPI NEKAJ TISOČ ŠTUDENTOV

PRIPRAVILA: LEA DVORŠAK

INFOGRAFIKA: LEA DVORŠAK

Ena od največjih bitk, ki jo bje država zadnjih nekaj let, je vojna proti fiktivnim vpisom. Na drugi strani pa vsako leto raste število tistih, ki »kupijo status«, da bi lahko uživali v ugodnostih študentskega staža. Velikokrat so v to skoraj prisiljeni, če želijo preživeti. Službe ni, starši jih ne morejo podpirati, študentsko delo pa je edina možnost, ki ostane. Toda koliko je takšnih primerov in koliko takšen sistem v resnici stane državo?

FIKTIVNI VPIS V ŠTEVILKAH

Vsak študent državo vsako leto stane **3000 evrov**.Za fiktivno vpisane vsako leto namenimo okoli **18 MILIJONOV EVROV!**

»Tovrstna statistika ne obstaja. Če bi, potem bi fiktivne vpise lahko že davno odpravili,« je odgovor Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport in najbolj pogost odgovor vseh, ko beseda nanese na fiktivni vpis. Vendar pa obstajajo različni načini omejevanja. Vpisa študentov, ki nimajo namena zaključiti študija, je namreč kar nekaj, saj po informacijah Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj približno tretjina vpisanih ne konča študija. Revizijsko poročilo Računskega sodišča Republike Slovenije pa je letos razkrilo, da je bilo v študijskih letih med 2010 in 2013 v celotnem terciarnem izobraževanju 18.021 takih oseb, ki niso napredovale v drugi letnik oziroma niso ponavljale prvega letnika (7.815 oseb v višješolskem in 10.206 oseb v visokošolskem izobraževanju).

Vsako leto se torej v prvi letnik vpiše približno 6000 študentov, ki ne opravijo dovolj izpitov, da bi lahko napredovali v višji letnik ali ga vsaj ponavljali. Ti študentje državo stanejo kar nekaj milijonov letno, zato si vsi želijo rešitve, vendar pa je njeno reševanje zaenkrat zelo nesistemsko.

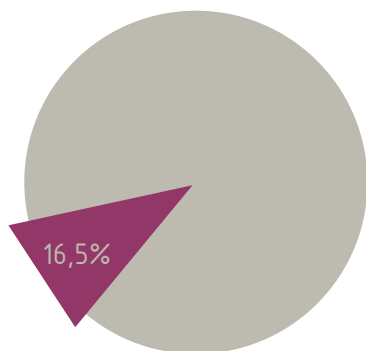
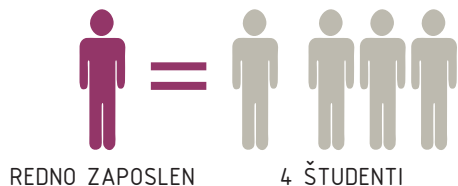
UKREPI MINISTRSTVA PROSTI FIKTIVNIM VPISOM

Centralna evidenca udeležencev vzgoje in izobraževanja zdaj vsebuje pravila in »bloкаде«, ki omejujejo vpis.

V letu 2014 je ta informacijski sistem VPS izločil **580 študentov**, ki niso izpolnjevali pogojev. Gre za tiste, ki so bili vpisani tri leta ali več. »Smo v fazi nadgradnje aplikacije CEUVIZ, in sicer tako, da bo omogočala vnos podatkov za deset let nazaj,« so pojasnili na ministrstvu.

Študentska organizacija Slovenije, ki je v dialogu z ministrstvom pri reševanju problema fiktivnih vpisov, opozarja, da ti ukrepi niso dovolj. »Zgolj zakonska podlaga za prepoved t. i. navideznih vpisov ne bo rešila problema, ob omejitvi se bodo ti študentje in nezaposleni mladi diplomanti tako le prestavili na Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter Zavod za zaposlovanje kot prejemniki socialne pomoči.«

V letu 2013 je bilo po podatkih Statističnega urada RS v terciarno izobraževanje v Sloveniji vpisanih **139 TISOČ ŠTUDENTOV**. Preko študentskega servisa jih je delalo **23 TISOČ ALI 16,5 %**. Skupaj so študentje v letu 2013 povprečno zaslužili 6.750.000 evrov.

NAMESTO ENNE REDNE ZAPOSLOTITVE ŠTIRJE ŠTUDENTJE

Povprečna mesečna neto plača je v Sloveniji leta 2013 znašala **1007,63 EVRA**, študent pa povprečno na mesec zasluži le **ČETRTINO** tega.

Če se omejimo samo na višino neto izplačila, je tako namesto **ENEGA REDNO ZAPOSLENEGA** delodajalec v povprečju lahko najel **ŠTIRI ŠTUDENTSKE DELAVCE**.

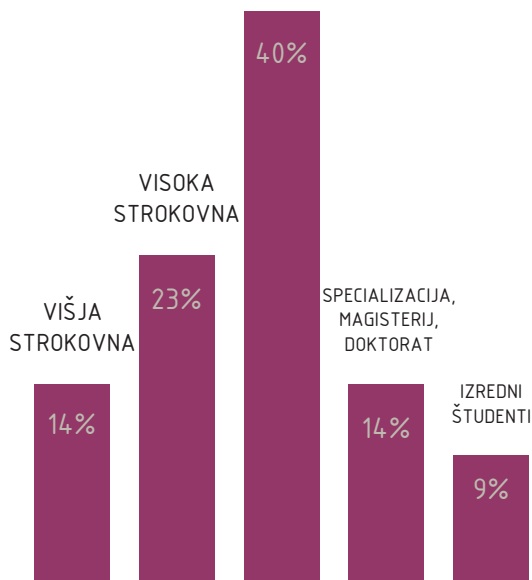
250 EVROV znaša povprečni mesečni zaslužek študentov, ki delajo preko študentskega servisa.

ŠTUDENSKO DELO

Študentsko delo še vedno predstavlja edini vzvod, s katerim slovenski študentje rešujejo svoj socialni položaj. Povprečni mesečni strošek študenta namreč po ocenah ŠOS-a presega **600 EVROV**, štipendijo v povprečni višini **180 EVROV** pa prejema le **20 % VSEH SLOVENSkih ŠTUDENTOV**.

VISOKA UNIVERZITETNA

Delež del preko študentskega servisa glede na stopnjo izobraževanja, na katero je bil študent vpisan

Nov zakon o študentskem delu

S HITRIM POSTOPKOM PO ŽEPIH ŠTUDENTOV

PRIPRAVILA: NINA RADMAN

Z novim letom prihaja na področju študentskega dela do sprememb, ki bodo študentom vzele dobršen del zaslužka, z utemeljitvijo, da gre za večjo socialno varnost in medgeneracijsko sodelovanje.

»Sem redna študentka in delam, da olajšam situacijo doma in staršem ne predstavljam dodatne finančne obremenitve,« začne pogovor Ana, 20-letna študentka Ekonomske fakultete v Ljubljani, ki novim spremembam zakona nasprotuje. Te bodo študentom pod krinko prednosti, ki naj bi jih prinašale, vzele 15,5-odstoten delež zasluženega denarja, ki ga bo država namenila za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki je predlog pripravljalo, trdi, da slednji z vključitvijo minimalne postavke in vključitvijo v socialna zavarovanja »povzema ključne rešitve, pri katerih je bila stopnja usklajenosti med ministrstvom in socialnimi partnerji najvišja.« Zala, 20-letna študentka Pedagoške fakultete, predloga ne razume: »Ne razumem, zakaj bi denar jemali od zaslužka študenta. Če bi dajatev v celoti plačal delodajalec, bi mogoče ta premislil in koga celo redno zaposlil, kar se mi zdi bolj smiselno.«

POMANJKANJE JAVNE RAZPRAVE

Zaradi velikega nestrinjanja študentov bi se vprašali, v kolikšni meri so bili pri pripravi predloga sploh upoštevani interesi študentov in kdo jih je zastopal. Vlada bi po Resoluciji o normativni dejavnosti pri pripravi predloga morala omogočiti seznanitev čim širše javnosti, omogočiti javno razpravo in k pripravi pozvati ciljne skupine. Na ministrstvu pravijo, da je bil predlog objavljen na spletu ter da so bile na temo organizirane javne tribune. Na vprašanje, koga pa so povabili k pripravi, odgovarjajo, da »so sodelovali s Študentsko organizacijo Slovenije«. A nam na ŠOS-u povedo, da so o načrtovanih spremembah izvedeli iz medijev po seji vlade. Slednja je namreč ukrepe o študentskem delu hotela sprejeti kar po nujnem postopku in jih uveljaviti s

»Ne razumem, zakaj bi denar jemali od zaslužka študenta. Če bi dajatev v celoti plačal delodajalec, bi mogoče ta premislil in koga celo redno zaposlil.«

1. januarjem letošnjega leta. Predstavnica ŠOS-a **Jelena Štrbar Nemec** doda, da so se zato takoj ostro odzvali in sami zahtevali pogajanja z ministrico Anjo Kopač Mrak. Na pogajanjih so uspeli doseči obravnavo predloga zakona po rednem postopku, Štrbar Nemčeva pa pojasnjuje, da so imeli nekaj maneverskega prostora tudi pri vplivanju na določbe zakona, in sicer v smeri »zmanjšanja skupne obremenitve študentskega dela«. Kljub utopiji o večji socialni varnosti študentov in očitkih o krpanju proračunske luknje, bodo spremembe po denarnici udarile s 1. februarjem.

spomladanski jezikovni tečaji ♦ 2. marec 2015

2. februarja pričnemo z vpisom v 30-urne jezikovne tečaje.

*tečaj za voditelje čolnov ♦ krojenje in živanje
mala vrata retorike ♦ slovenski znakovni jezik
strojepisje ♦ excel ♦ ...*

*Cesta 27. aprila 31 (blok 7) in Uojkova 63
tel: 01/242-1270 qsm: 051/610-913*

www.zavod-solt.si

info@zavod-solt.si

Intervju z generalno direktorico Direktorata za trg dela in zaposlovanje Damjano Košir

IZZIV DANAŠNJEGA ČASA – KAKO VSE OBLIKE DELA PRIPELJATI V SKUPEN SISTEM SOCIALNE VARNOSTI

PRIPRAVILA: VIDA BOŽIČKO

FOTOGRAFIJA: OSEBNI ARHIV DAMJANE KOŠIR

Trenutna situacija na trgu dela ni najboljša, še zlasti z vidika posameznika, ki kot mlad iskalec zaposlitve začne iskati svojo prvo službo. O spremembah na področju študentskega dela, o fenomenu prekernih delovnih razmerij in o situaciji brezposelnosti med mladimi smo se pogovarjali z Damjano Košir, generalno direktorico za trg dela in zaposlovanje z Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

»V letu 2014 se je število mladih brezposelnih, ki so se zaposlili, povečalo skoraj za četrtino, kar je lep podatek.«

Če se najprej osredotočimo na zadnji sprejet zakon o študentskem delu. Kaj je bila ključna ideja pri spreminjanju obstoječe zakonodaje?

Na ministrstvu smo ves čas opozarjali, da je študentsko delo eno od najbolj prekerkih oblik dela, saj ne omogoča nobene vključenosti v sisteme socialne varnosti, po drugi strani pa je zelo fleksibilno. Ravno zato in zaradi cene študentskega dela je taka oblika dela zelo konkurenčna in zato jasno favorizirana pri delodajalcih. Po spremembi se je študentom začela šteti delovna doba, povečal pa se je tudi strošek za delodajalce.

Gre za dokončno rešitev na tem področju?

Aktualna rešitev je definitivno pot v pravo smer, vsekakor pa ni dokončna. Še naprej bomo osredotočeni na to, kako čimbolj izenačiti stroške dela, kar pomeni, da bodo v prihodnje verjetni predlogi in spremembe tudi na področju študentskega dela. Podražitev dela za delodajalce je sicer malenkostna, vendar se drži načela »vsako delo šteje«. Vsako delo naj bi bilo enakomerno obremenjeno in bi že zato bilo bolj konkurenčno na trgu dela. Različne oblike dela bi morale biti zanimive zaradi vsebine in ne zaradi samega stroška.

Bi se lahko zgodilo, da bi študentsko delo v obliki kot jo poznamo sčasoma v celoti izginilo?

Težko verjetno. Ministrstvo za delo ima vsekakor stališče, da je študentsko delo neka oblika dela, ki je potrebna. Prvič zaradi določenih zaslužkov in predvsem zaradi pridobivanja izkušenj, kar je še zlasti z vidika današnje situacije zelo pomembno, saj je skoraj nujno, da mladi pridejo na trg dela z določenimi praktičnimi znanji. Bi si pa seveda želeli, da bi bilo to študentsko delo bolj povezano s samo smerjo študija. Danes žal večinoma temu ni tako.

Kakšen položaj pa študentsko delo trenutno predstavlja na trgu dela?

Upam si trditi, da je v kar nekaj primerih študentsko delo konkurenca rednim delovnim mestom za diplomante, kar se ne bi smelo dogajati. Zakonska sprememba, ki prinaša podražitev študentskega dela, naj bi prispevala k zmanjšanju te problematike in verjamem, da se bo zaradi tega kakšno študentsko delo preobrazilo v redno zaposlitev za diplomanta.

Kaj pa stanje po končanem študiju. Kakšna je povprečna doba, ko mlad iskalec zaposlitve dobi prvo zaposlitev?

Zadnji podatki kažejo, da ta doba za mlade traja približno 10 mesecev.

Zakaj pravzaprav pride do težav pri vstopu na trg dela?

Ključno je dejstvo, da je manj delovnih mest kot v preteklosti. Še posebej je vidna zopora javnega sektorja, kar se kaže na povečanju trajne brezposelnosti pravnikov, ekonomistov, socialnih delavcev in ostalih poklicev, ki so značilni za javni sektor. Kar pri tretjini mladih se pojavlja dolgotrajna brezposelnost, kar je še posebej zaskrbljujoče.

Kako se boste na ministrstvu v prihodnje lotevali fenomena dolgotrajne brezposelnosti?

Za poklice, ki zaradi zapore v javnem sektorju ostajajo brezposelni, pripravljamo program pripravništva in usposabljanja za določeno delovno mesto. Za ostale dolgotrajno brezposelne pa pripravljamo subvencionirane oblike zaposlitve. V preteklosti sta bila uspešna programa Prvi izziv in Mentorstvo za mlade, zato o čem podobnem razmišljamo tudi za naprej. Taki ukrepi oziroma subvencije so vedno dobro sprejete pri delodajalcih, mladim pa s tem lahko omogočimo prvo zaposlitev. Tudi vplivi interventnega zakona so se pokazali kot uspešni, tako da bomo z njim nadaljevali – vsak delodajalec, ki zaposli mlado osebo v starosti do 30 let, je za dve leti oproščen plačila prispevkov delodajalca.

V zadnjem času se povečuje tudi število mladih SP-jevcev in tistih, ki delajo preko avtorskih pogodb. Gre za tako imenovane »freelancerje«, ki pa lahko hitro postanejo prekeri. Je taka oblika dela odraz novega svobodnjaškega način življenja ali izkoriščanje poceni delovne sile?

Menim, da gre za oboje. Po eni strani za nove, bolj fleksibilne oblike dela, saj je vedno več projektnega dela, ki je vezano na razpise, po drugi strani pa lahko gre tudi za neko izogibanje sklepanju delovnega razmerja, kar pa vodi v prekerne oblike dela. Seveda bi lahko bilo več sklenjenih delovnih razmerij, če se delodajalci temu ne bi izogibali, so pa tu tudi določene naloge in projekti, za katere je opravičljivo, da se izvajajo na tak način.

Vendar pa je pri takih oblikah dela pod vprašaj postavljena socialna varnost.

Seveda. Ravno to je izziv današnjega časa – kako vse oblike dela pripeljati v nek skupen sistem socialne varnosti. Realnost je, da ni dovolj sredstev za izvajanje sistemov zdravstvenih in pokojninskih zavarovanj, taki posamezniki, ki imajo prekerni položaj pa ostaja izven sistema. Verjamem, da ko si mlad o tem ne razmišljaš, vendar pa, če pomisliš, da se tudi tebi pri štiridesetih lahko zgodi bolezen ali nesreča, stvari niso več tako enostavne. Premalo se sistemsko ukvarjamo s tem problemom.

Trendi kažejo, da bo takih oblik dela vedno več. Regulacija na tem področju je zato nujna.

Svet dela gre v to smer, da bo takega dela čedalje več, zato je še toliko bolj pomembno, da znamo tudi te oblike dela vpeljati v oblike socialnih zavarovanj. Pomembno je, da tudi ljudem, ki delajo na tak način, omogočimo možnost zavarovanja, ker si bodo morali na nek način zagotoviti starost. Verjetno je interes vseh, da se to uredi, tako zaradi posameznikov kot zaradi družbe.

Kakšne so sicer napovedi za slovenski trg dela?

Zadnja gospodarska gibanja vlivajo nekaj optimizma. V letu 2014 se je število mladih brezposelnih, ki so se zaposlili, povečalo skoraj za četrtino, kar je lep podatek. Napovedi so dokaj ugodne. Situacija bi se morala izboljševati, je pa res, da trg dela vedno malo caplja za rastjo gospodarstva. Računamo, da v letu 2015 še ne bo kaj bistveno drugače, v letu 2016 pa bi že moralo biti.

Vedno več mladih se odloča za študentsko življenje

»ZADNJE ČAJTE VSI TA 'MLADI BLI BI KAR ŠTUDENT JE RADI!«

PRIPRAVILA: LUCIJA ZORKO

Nedelja popoldan. Na obisk pridejo sorodniki in družina se loti obujanja spominov na stare čase. Tako babica začne pripovedovati zgodbe o tem, kako je v svojih dvajsetih skrbela za vso družino in gospodinjala doma. Oglasi se mama in razloži, kako je po poroki svoje prve plače porabila za gradnjo nove hiše. Zamislil se. Kako drugačno življenje imam pri triindvajsetih jaz. Življenje v Ljubljani, hodim na faks, preizkušam različne hobije in se vpisujem na zanimive tečaje, na študentskih žurih spoznavam nove ljudi, potujem po svetu in se vedno znova vračam domov. Kaj se je spremenilo, da so danes moja dvajseta tako drugačna?

Življenjski pogoji mladih ljudi so danes močno pod vplivom različnih družbenih dejavnikov. Različne institucije do posameznika nimajo več takšnega vpliva kot nekoč, zaradi česar je življenje mladih manj napovedljivo. Mladim moškim na primer ni potrebno več služiti vojaškega roka in svojega življenja podrediti zahtevam vojske. Je pa naše življenje zelo odvisno od različnih dejavnikov: stanovanja so draga, brezposelnost višja kot v preteklih letih, podaljšuje pa se izobraževanje in vedno več mladih nadaljuje šolanje na fakulteti.

»V psihologiji se je za čas med 18. in 25. letom oblikovalo celo novo razvojno obdobje, ki ga imenujemo prehod v odraslost in katerega glavna značilnost je identitetno raziskovanje.«

VEDNO KASNEJE SE OSAMOSVAJAMO

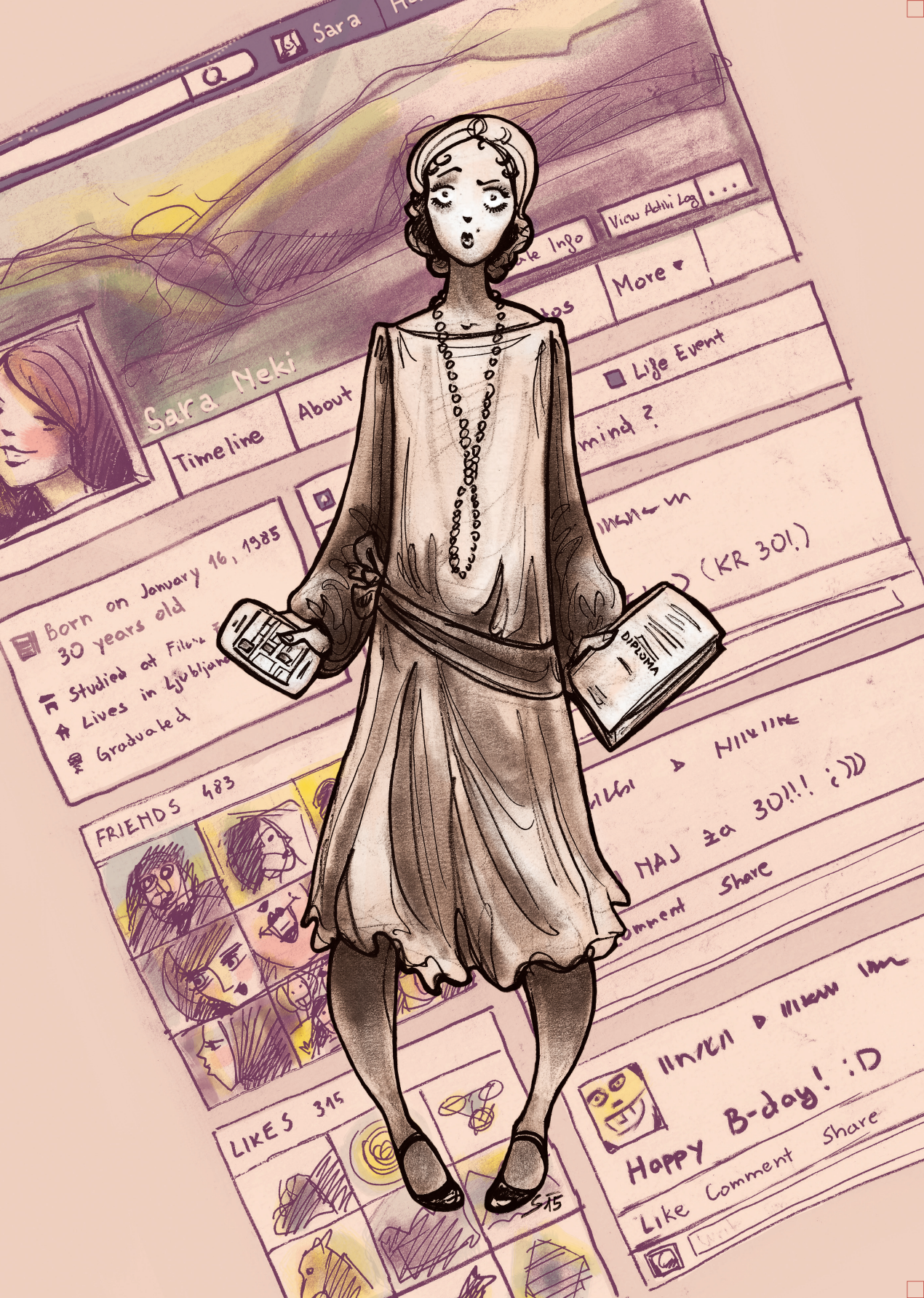
Študij ni več privilegij manjšine posameznikov, postal je nekaj povsem običajnega in dejstvo je, da podaljšano izobraževanje močno vpliva na naše življenje. Vedno več mladih živi doma pri svojih starših. Poleg tega se kasneje odločamo za družinsko življenje in podatki kažejo trend vedno višje starosti mladih ob prvi poroki in vedno kasnejšega odločanja za starševstvo. Tako še nimamo svojih družin in služb, ki bi nam nalagale obveznosti. Posledično lahko delujemo neodvisno od različnih pričakovanj o odrasli osebi in podatki dejansko kažejo, da se navzgor pomika tudi meja, ko ljudje posameznika pojmujejo kot odraslega.

OBDOBJE ISKANJA SAMEGA SEBE

Spremenila so se tudi pojmovanja mladih ljudi glede sebe in svojih življenjskih ciljev. Hkrati postajamo bolj neodvisni od staršev in uživamo v številnih ugodnostih študentskega življenja. Študentski boni, štipendije, poceni bivanje v študentskem domu, delo na študentske napotnice, subvencionirani prevozi ... Več je raziskovanja, preizkušanja novih možnosti in različnih vlog. Mladi se iščemo na različnih področjih dela, odkrivamo nove hobije, potujemo. Na voljo imamo številne možnosti in lahko se bolj osredotočamo nase, od izbire šolanja do prostočasnih aktivnosti. V psihologiji se je za čas med 18. in 25. letom oblikovalo celo novo razvojno obdobje, ki ga imenujemo prehod v odraslost in katerega glavna značilnost je identitetno raziskovanje. Posamezniki obdobje običajno doživljajo optimistično, saj menijo, da bodo nekoč dosegli tisto, kar si želijo. Obdobje je označeno kot obdobje velikih možnosti. Seveda mlade pestijo tudi najrazličnejše težave in slabi pogoji, vendar pa bomo številni zaradi vseh omenjenih priložnosti še vedno vneto zatrjevali, da so »študentska leta res zakon!«

ILUSTRACIJA: SARA BERGINČ

Sara Neki

Timeline

About

View Activity Log

More

Life Event

mind?

Born on January 16, 1985
30 years old

Studied at Filozofski fakultet, Ljubljana

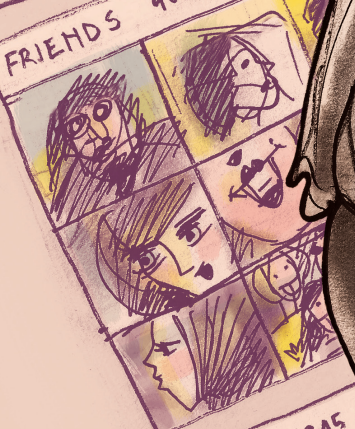
Lives in Ljubljana

Graduated

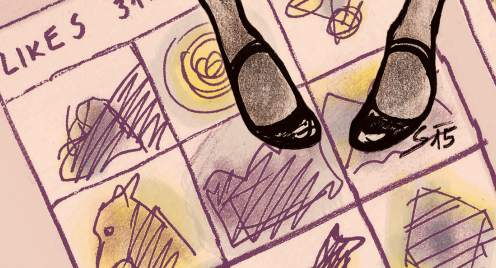
Instagram

(KR 30!)

FRIENDS 483

LIKES 345

HAJ za 30!!! :D

comment share

Happy B-day! :D

Like Comment share

dom s(m)o ljudje

Portret Študentskega sveta stanovalcev

LJUDJE, KI POSKRBIJO ZA DEŽURSTVA, NOVE JOGIJE IN MAJSKE IGRE

PRIPRAVILA: VIDA BOŽIČKO

FOTOGRAFIJA: KATJA HUMAR

ŠSS oziroma Študentski svet stanovalcev je združenje, ki v skladu s statutom predstavlja in zagovarja interese stanovalcev zavoda Študentski dom Ljubljana. Gre za skupino ljudi, študentov, ki bivajo v študentskem domu in se srečujejo na rednih sejah, stanovalci pa jih poznamo po tem, da skrbijo za redne domske sestanke, kjer delijo dežurstva, včasih opozorijo na polomljena vrata in umazane stene ter nam sem in tja pošljejo kak mail.

V začetku študijskega leta so po študentskih domovih vsako leto volitve. Takrat stanovalci izberemo predstavnike domov, ki bodo v tistem letu skrbeli za dobro počutje vseh stanovalcev, vsak od predstavnikov pa si izbere še svojega namestnika, ti pa skupaj na volilni seji izberejo še predsednika in podpredsednika ŠSS-ja. Na sejah tekom leta ravno ta skupina ljudi razpravlja o situaciji v domovih, išče rešitve in skrbi za dobro počutje stanovalcev, in sicer z raznimi kulturnimi in športnimi prireditvami ter z obštudijskimi izobraževanji. »ŠSS predstavlja vez med upravo zavoda in študenti, ki bivajo v študentskih domovih. Študentom smo na voljo za predstavljanje in zagovarjanje njihovih interesov pred upravo, skrbimo za zagotavljanje enakih pravic študentov ter varovanje njihovih temeljnih pravic,« Uroš Karlič, predsednik ŠSS-ja opisuje ključno vlogo sveta in poleg dogovarjanja z upravo kot ključno dejavnost izpostavi Majske igre in Študentsko pustovanje. »Naš cilj je, da se imajo študenti dobro, se med seboj spoznajo in navezujejo nove stike. Preko celotnega leta za njih organiziramo stand-up večere, DIA predavanja, nastope pevskih zborov, Start razstave, turnir v namiznem tenisu, za otroke študentskih družin pa miklavževanje,« še dodaja.

»Jutra so kar naporna. Poleg tega, da moram na faks, mi zvoni tudi telefon. Včasih sploh ne grem na faks, raje grem v pisarno, da opravi zadeve, ki so pomembne za pustovanje in za Majske igre.«

ORGANIZACIJA MAJSKIH IGER SE ZAČNE ŽE KREPKO PRED MAJEM

Ekipa za Majske igre se začne sestavljati že v začetku študijskega leta in je sestavljena iz petnajstih članov, vsak pa ima še svoje pomočnike, odvisno od dinamike dela in zadolžitvev. »Do februarja vzporedno pripravljamo Študentsko pustovanje in Majske igre, vendar več energije posvetimo pustovanju, po februarju pa vse svoje moči preusmerimo v organizacijo Majskih iger,« razlaga Uroš Karlič, ki se s preostalimi organizatorji srečuje na sestankih, dogovarjanja pa intenzivno potekajo tudi po e-pošti in preko telefonskih pogovorov.

TUDI V ČASU GNEČE JE ČAS ZA ŠALO

Pri organizaciji lahko pomagajo tudi ostali prebivalci študentskih domov, ne le člani ŠSS-ja, je pa po besedah predsednika pomembno, da je oseba delavna, odgovorna, zanesljiva, ustvarjalna in pripravljena za delo v timu. »Taka izkušnja ti da ogromno,« poudarja in se tudi sam z nasmehom spominja svojih začetkov, ko je dve leti nazaj delal na Majskih igrah kot natak. »Že takrat sem spoznal ljudi iz ŠSS-ja. Takratnega predsednika in namestnika sem zelo spoštoval, saj organizacija tako velikega dogodka, kot so Majske igre, zahteva veliko truda in energije. Leto kasneje je prijateljica kandidirala za predstavnico mojega doma. Vprašala me je, če bi želel postati njen namestnik. Brez da bi razmišljal, sem ji potrdil, saj sem vedel, da bo s tako ekipo res super delati.« Ob vsem delu je namreč ves čas čutili dobre vibracije in sproščeno vzdušje. Karlič pravi, da je tako okolje zelo povezovalno in rad se

spomni na gnečo, ko je res veliko dela, pa se vendar najde čas tudi za kakšno šalo. Danes, ko je predsednik, se tudi sam trudi v ekipi spodbujati zaupanje in prijateljstvo, saj ravno to vpliva na dobre odnose in na uspešno delo.

NAPORNA FUNKCIJA, KI PRINAŠA IZZIV

Nov predsednik svojo funkcijo opisuje kot naporno, vendar prijetno: »Več ur na dan sem na telefonu, vendar poskušam usklajevati študij, prijatelje in ŠSS. Ta funkcija mi v življenju predstavlja velik izziv.« Vendar pa, kot pravi, odločitev ni bila lahka, saj je ves čas razmišljal, ali je tej nalogi kos. »No in sem vendarle poizkusil!« Na začetku se je z vsemi obveznostmi malo lovil, vendar mu je sedaj vse dobro steklo. »Jutra so kar naporna. Poleg tega, da moram na faks, mi zvoni tudi telefon. Včasih sploh ne grem na faks, raje grem v pisarno, da opravim zadeve, ki so pomembne za pustovanje in za Majske igre. Veliko časa preživim v Rožni dolini. V Mestnem logu (kjer trenutno bivam) me skoraj ne vidijo več. S cimrom se vidiva le zjutraj in zvečer,« opisuje svoj tipičen dan.

OSVEŽENA EKIPA

Letos je veliko članov ŠSS-ja novih, posledično se bo tudi ekipa Majskih iger korenito spremenila. To prinaša nekaj začetniškega lovljenja, a hkrati tudi veliko nove energije. »Spoznavanje med člani je ravno zato zelo živahno. Pogosto čas pred in po sejah zato namenimo klepetu, spoznavanju drug drugega in tkanju prijateljskih vezi, srečujemo pa se tudi na raznih dogodkih v Rožni dolini, predvsem na mnogih domskih žurih,« še dodaja Karlič.

Intervju s Sašem Jerkovićem, športnim novinarjem in komentatorjem

V SOBI TUDI PROMETNI ZNAK IN BALA SENA

PRIPRAVILA: LEA DVORŠAK

FOTOGRAFIJA: ARHIV RTV SLOVENIJA

Mariborčan v Ljubljani. S temi besedami je najin intervju pričel Saša Jerković, športni novinar in komentator na RTV Slovenija, ko je beseda nanese na njegova študentska leta in študij na FDV. Jeseni leta 1991 se je preselil v prestolnico in se vpisal na FDV. »Najprej sem živel v dijaškem domu v Šiški, leta 1993 pa sem se razveselil pozitivno rešene odločbe in začel živeti v študentskem domu FDV.« In to v tistem starem, ki ga danes ni več. Kraj zločina: soba 705.

Ste bili eden tistih, ki je zato, ker je bil doma tako blizu faksa, vedno zamujal na predavanja?

Saj veste, kako rečejo: kovačeva kobila je vedno bosa. Stanoval sem dobesedno nad fakulteto. Sedem nadstropij nad predavalnicami. Deset sekund vožnje z dvigalom. Ni se bilo treba oblačiti v zimska oblačila, si obuvati škornjev ... In zato, ja, sem redno zamujal. Ob eni priložnosti sem v opravičilo profesorju nadrobil, da je bila takšna gneča na cesti, da se prej preprosto ni dalo. In je nekdo od kolegov iz zadnje vrste vprašal, če je to bilo na stopniškem podestu med četrtrim in petim nadstropjem doma.

Kako ste doživljali selitev v Ljubljano, ste se hitro vživeli ali je bilo skrbeti zase šok?

Nisem imel nobenih težav. Zato, ker sem se zelo veselil selitve v Ljubljano. Saj veste, prihod v prestolnico, odrezana popkovina z domačimi, nova poznanstva, zabave ... Od nekaj sem bil tudi samostojen in prilagodljiv. Hitro sem se naučil kuhati, likati. Še danes sem ponosen na to!

Kakšna je bila videti vaša stran sobe? Posterji po stenah, knjige, še kaj posebnega?

Naj najprej povem, da je bila najina soba (živel sem s cimrom

Iztokom) netipična moška. Bila je namreč skoraj vedno spodobno urejena. Nič kaj razmetana, ni bilo nagih žensk na stenah. Na vratih je bil kar velik poster meni najljubše skupine Led Zeppelin, na steni ob moji postelji prometni znak (ne sprašujte, kako je prišel k meni); na omari ob postelji nagrajena umetniška fotografija mojih prijateljev, časopisni izrezek pesmi Janeza Menarta (Balada o pivskem bratcu) in fotografija čudovite vzhodnonemške atletinje Katrin Krabbe. Na policah pa audio kasete, spomnim se nekaj leposlovnih knjig, Quo Vadis, pa knjiga o skupini The Doors ... Aja, in vselej kakšna roža, ki se je krčevito borila za življenje. Redkim je uspelo.

Ste v času bivanja v domu že zatrdno vedeli, da želite zares delati v novinarstvu, na televiziji in v športni redakciji? Kje ste pridobivali prve izkušnje, kje opravljali prvo prakso?

Da bom športni novinar, sem vedel že prej. Ko pa sem leta 1992 prestopil prag športnega programa RTV Slovenija, pa sem tudi vedel, da bom televizijec. Tam sem tudi dobil vse izkušnje. In tam sem še danes.

Ste spremljali športne prenose skupaj s sostanovalci? Kakšno je bilo navijaško vzdušje v domu?

Seveda. Pred enim prvenstvom v košarki, ne spomnim se dobro leta, sva s cimrom kupila rabljeno televizijo. V barvah. Mislim, da je majhna črno-bela na vsem lepem crknila. In smo gledali. Vse po vrsti. Takrat odlične rokometšaše Celja, košarkarje Olimpije, vse nogomete ... Polna soba. Si lahko predstavljate: po trije na vsaki postelji in še dva, trije po mizah. In je bilo včasih potrebnega kar precej napora, da smo s sobno anteno po vratolomnostih končno ujeli spodoben signal.

Kakšni so bili domski žuri takrat? Kam ste

poleg žuranja v domu v Ljubljani še radi zahajali, kje so bile najboljše zabave?

To so bili časi, ko se je tudi po sobah več žuralo. Slišim, da je danes tega manj. Kar je, če sem odkrit, tudi prav. Takrat me to seveda ni motilo, četudi je študij zaradi tega pošteno trpel. Razlog za zabavo smo kar izmislili: čokolino party, zabava v fogah, Opera in balet (razprodana predstava v sedmem nadstropju in nor žur v nadaljevanju), smuk po stopnišču za pokal FDV-ja ... Drugače pa smo se pretežno zabavali po organiziranih zabavah v domovih. Po dnevih je bilo lepo razporejeno: en dan Akademski kolegij, naslednji dan A blok. Aja, še na dom na Gerbičevi sem pozabil. Tudi k medicincem v Pajzl smo zašli. In seveda na koncerte v menzo v naselju v Rožni dolini. Tam je bilo vedno super. V mesto pa nismo šli pogosto. Preveč snobovsko je bilo za nas. OK, punce so bile prekrasne, urejene ... ampak ni odtelhalo. Bilo je drago in za študentske žure se ni bilo potrebno kaj prida lepo obleči. Vsi smo imeli t. i. žur oblačila, ki si jih lahko zavrnel, če se rdečega vina ni dalo sprati ...

Ste bili vzoren ali bolj radoživ stanovalec? Ste kdaj ušpičili kaj takega, da so vas morali preganjati domski varnostniki ali da ste morali poravnati kako škodo?

Nisem bil vzoren. Daleč od tega. A tudi ne lump. Dogodivščin je bilo kar nekaj, tudi takšnih s posledicami. Zgoraj sem omenil prometni znak. Še danes ni povsem jasno, kdo in kako ga je skupaj z neverjetno težkim betonskim »temeljem« privlekel v sobo 705. Midva s cimrom sva ga zjutraj zagledala in nama nič ni bilo jasno. Prijatelji so bili aktivni, hišnik je pa norel. A sva se s cimrom izvlekla ob pravni pomoči nadobudnih študentov pravne fakultete. Tudi ob bali sena smo se znali zbuditi. Z varnostniki praviloma nisem imel težav, razlog pa je preprost: eden je bil naš dober prijatelj in smo imeli imuniteto. Hvala, Janez »Čo«!

Kaj pa je bilo takrat v vašem hladilniku? Ste kuhali ali so bili bolj priljubljeni študentski boni?

Značilnost študentskega hladilnika je bila ta, da je v glavnem služil kot stojalo za TV ali radio. In da je bil ob ponedeljka zvečer do petka bolj ko ne prazen. Napolnil se je ob prihodu od doma, ko so nas mame dobobra natovorile. In potem je bila v nedeljo zvečer vselej pojedina (za vse lačne, ki ni nas bilo malo), še malo ostankov v ponedeljek in to je to. Sledili so boni in obvezna jutranja pašta (s tistim, kar se je še valjalo po hladilniku).

Ste zamenjali veliko cimrov? Vam je kateri še posebej ostal v spominu?

Prvega ne pozabiš nikoli. Iztok Starc. Krasen fant. Dober nogometaš, celo v prvi ligi je blestel par let. Neverjetno duhovit, za vse štose dovzeten. Štiri leta sva stanovala skupaj, kasneje, par mesecev pred izselitvijo, sem imel še enega. To pa je bilo to.

»Teh let ne bom nikdar pozabil. Zares lepa, zares posebna. Takrat smo bili pripadni takšnemu življenju, stanovalci so bili tvoja družina.«

Ste s katerimi še danes v stikih?

Enkrat na leto se študentski prijatelji snidemo. Prejšnjega maja so se z organizacijo izkazali Primorci. V Kopru smo obujali spomine.

Je bila vaša sobica v domu tudi vaš najljubši prostor za učenje? Kje ste se lahko najbolje osredotočili, za mizo, morda v postelji?

Najprej razčistimo. Bil sem slab študent. In tak ima težave za mizo in v postelji. Še najbolje je bilo v učilnici v čokoladnih blokih.

Kako gledate na svoje bivanje v študentskem domu danes – ste se tam počutili povsem doma in pripadni tistemu okolju ali je bilo to pač obdobje v življenju in domsko življenje neke vrste začasna rešitev?

Teh let ne bom nikdar pozabil. Zares lepa, zares posebna. Takrat smo bili pripadni takšnemu življenju, stanovalci so bili tvoja družina. Kot v komuni. Je zmanjkalo kruha? Potrkaš pri sosedu, ki si se ji vedno zasmilil. Ni več piva? Potrkaš pri prijatelju, ki je vedno našel vsaj dva v hladilniku. Si pozabil ključ od vrat? Nič lažjega, Zvonko je brez težav splezal z balkona na balkon (ta se je lahko odprl brez ključa), četudi je to bilo v sedmem nadstropju. Realno pa v osmem, vmes je bil še medprostor. Nesrečno zaljubljen(a)? Potrkaj in nekdo te bo gotovo s sočutjem poslušal. Sob je veliko, se bo že kdo našel.

Kaj je tisto najpomembnejše, česar ste se naučili v študentskem domu? Se vam zdi, da bi bili danes drugačni, če ne bi bivali tam?

Gotovo. Takšno življenje te po svoje oblikuje. Ne nazadnje, za vse si sam. Ni več mame, ki danes za študente povsem poskrbijo v vseh pogledih. Pereš sam, likaš sam, z denarjem moraš gospodarno ravnati. Začneš obvladati tudi čas, ki ti je na voljo. Tega je pa bistveno več, kot če si doma. In krog prijateljev in znancev je neverjetno širok. V študentskem domu si zares socialno bitje.

Kaj pa vam je šlo na živce, na kaj ste se najtežje navadili?

Nimam težav s prilagajanjem. Po pravici pa so mi najbolj šli na živce novi stanovalci ob koncu mojega bivanja v domu. Bili so drugačni. Glasnost jih je motila, podpisovali so peticije, pa ne zaradi mene, zaradi žura, ki je bil štiri nadstropja višje. Priznam, tudi meni takrat več ni bilo vseeno, a to je bil študentski dom in takšnega moraš sprejeti. Spominim se, da je ob neki priložnosti predstavnik doma k meni prišel z neverjetno pritožbo: neka brucka je bila zgrožena, kar sem šel pod tuš zgolj z brisačo ovito okoli pasu, in zahtevala je ukrepanje. Tuš je bil skupni na koncu hodnika. Kako pa naj grem tja? Tako smo vsi počeli vsa ta leta, tudi dekleta ... Prihajala je nova generacija, drugačna. In življenje v domu se je spreminjalo.

Bi svoje otroke poslali v študentski dom?

Takrat sem govoril, da niti slučajno ne. Bilo je predivje. Drugače pa – seveda.

za vrati

Tisto, kar med izpiti študentom ne manjka

HALO JANEZ IN SOŠOLKINI ZAPISKI

PRIPRAVILA: NASTJA CINZIA HROBAT

FOTOGRAFIJE: NASTJA CINZIA HROBAT

Včasih je ustno, traja najmanj eno uro in ko ga doživljamo, nam požene kri po žilah. Pa je spet tu – obdobje izpitov. Za nekatere prvič, za druge pa že ustaljena praksa. To je čas, ko je naša zadnjica dlje prilepljena ob stol, ko minevajo dnevi do izpita prehitro in ko je kava ali drug energetski prijatelj vedno pri roki. Izpitno obdobje imamo med drugim zato, da znamo ceniti čas po njem, ko lahko faks zopet postavimo v kot za dan ali dva in se to ne bo poznalo. Spodaj je tistih nekaj tipičnih stvari, ki jih v izpitnem obdobju ne manjka. Seveda bi bilo bolje, da bi ta čas preživel z zdravo hrano in vadbo, a to je stvar odločitve. Smo na kaj pozabili?

KOPIJE OD KOPIJ ZAPISKOV IN KNJIG

Knjige so odlična zadeva, ko moraš v seminarski napisati vire in literaturo. Slišali smo, da so jih nekoč tudi brali, a po bolonjski reformi to ni predvideno. Zapiski pa so najboljši tisti, ki so desetkrat prepisani, da je v njih res izluščeno le bistvo: »Jaz, izpit, pozitivno.«

HLADILNIK

Če je le možno, naj bo poln hrane.

KAVA ALI NEKAJ, KAR TI DA KRILA

Ker se nam od intenzivnega razmišljanja ne da več niti spati.

DOMAČE PECIVO ALI ČOKOLADA

Nekaterim je ostalo od praznikov, drugim od januarskih rojstnih dni, tretji pa so pač imeli preveč moke in jajc.

HALO HRANA

Ko ti zmanjkuje časa in je zunaj mraz, je klic v sili na številko 1808. In kosilo je za tisti dan skuhan.

KOZAREC, FLAŠA ALI »KRIGEL« VODE

Da se ob računalniku ne posušimo in možgani tečejo, je voda obvezna.

PRIPOMBE, POHVALE, ŽELJE IN MORDA SODELOVANJE V EKIPI REVJE

Uredništvo revije Na svoji zemlji je odprto za vse vaše predloge. Veseli bomo vaših pohval, pripomb in predlogov za izboljšave, prav tako pa iščemo tudi nove pisce, ki bi želeli soustvarjati prihajajoče številke.

PREVERITE PRENOVLJENO SPLETNO
STRAN ŠSS: www.ssvets.si

PIŠITE NAM NA:
wida.bozicko@gmail.com

SLEDITE NAM NA:
www.facebook.com/nasvojizemlji

Ozadje domskih zabav

ZAPRTJE KLETI V ŠTIRKI IN BOLEZEN ŠIROKIH HODNIKOV V TROJKI

PRIPRAVILA: KATJA HUMAR

FOTOGRAFIJA: JURE KODRUN

November. Megla, mraz. Prvi novembrski dan ima tako sijajno ime – dan mrtvih. Le malokaj osvetli ta november, na katerega pozabimo, takoj ko nas zaslepijo luči decembra, vendar so ena izmed svetlih točk za vse, ki so v študentskih letih, pa tudi že izven njih (v Sloveniji so študentska leta relativna stvar), sigurno tudi študentske zabave. Čas, ko se ti za zabavo res ni treba »zrihtati«, ampak nadaneš svojo posebno kolekcijo »party« oblačil, ki so odporna na

vse tekočine, čas, ko greš na zabavo lahko kar v copatih in s čajno šalicco v roki, čas, ko lahko obiščeš vsa študentska naselja, si ogledaš bloke, v katerih še nisi bil, obiščeš one stare, poslušas ali ignoriraš glasbo, se družiš ... Vse to se nam zdi samoumevno, a pozabljamo, da organiziranih domskih zabav v preteklosti ni bilo, prav tako ni bilo določenih omejitev, težav in izzivov, s katerimi se soočajo organizatorji, predstavniki domov, posredno pa tudi uprava.

Pred leti, ko še ni bilo ne tihih domov ne organiziranih domskih zabav, so ta druženja potekala na bolj interni ravni. »Ko pa je bila ura enkrat deset, si šel dol do štirke, ki je bila takrat še odprti klub, in spil kaj, ne da bi motil druge,« je dejal **Igor Brlek**, vodja sektorja za študentske zadeve. Zakaj pa klub sedaj ne deluje več? »Zato ker so se spremenili varnostni standardi. Oziroma se je v dobrih starih časih temu posvečalo manj pozornosti. Danes pa to pomeni, da so stropi prenizki, da so napeljave nezaščitene, da lahko pride do požara, nesreče in vsega ostalega in v primeru, da se kaj takega res zgodi, smo mi kot institucija za to odgovorni.« So bili študentje prej bolj zreli, so znali prevzeti odgovornost sami, brez institucij, varnostnikov oziroma policije? Ta isti blok ima namreč varnostnika, ki od treh popoldne do prihoda hišnika dežura vsak dan in skrbi za mir v domu.

ZA DOMSKO ŽURKO STOJI PREDSTAVNIK DOMA

Kljub poostrenemu nadzoru so domske zabave letos potekale redno skozi ves november in december. Za organizacijo le teh gre vsa hvala predstavnikom domov, ki poleg tega sprejemajo tudi odgovornost za dogajanje na zabavi. Predstavniki morajo pred organizacijo postoriti kar veliko dela. Najprej je potrebno uskladiti datume z ostalimi študentskimi domovi, nato pridobiti soglasje hišnika ter uprave. Nato pa se pričnejo priprave same zabave, izbor tematike, glasbe in DJ-ja, izdelava letakov in razpošiljanje vabil.

Nejc Štokelj, predstavnik Doma 11, pravi, da večjih težav pri organizaciji zabav ni imel. Dejal je, da največje težave nastanejo med zabavo, kadar pride do vandalizma, na primer izpraznitve gasilnih aparatov ali druge materialne škode in včasih tudi do prijav zaradi glasnosti. V takem primeru se mora zabava hitro zaključiti. »Če je žur prijavljen, je ena zgodba, če ni, pa druga. Na prijavljen žur varnostniki samo pridejo in rečejo, da se je potrebno umiriti, razen če ni že tista ura mimo, ko bi se žur moral zaključiti. Če pa žur ni prijavljen, je to hujša kršitev domskega reda,« razlaga Brlek.

»Kot kaže, gre trend spet v smeri domskih zabav, medtem ko diskoteke malce izgublja obisk.«

»Ko pa je bila ura enkrat deset, si šel dol do štirke, ki je bila takrat še odprt klub, in spil kaj, ne da bi motil druge.«

DRUGI PRIHOD VARNOSTNE SLUŽBE POMENI HUJŠO KRŠITEV

V Akademskem kolegiju so zaradi ekscesov prepovedali organizacijo domskih zabav. Podobna zgodba se je skoraj pripetila tudi trojki, saj so bile pritožbe iz sosednjega doma zaradi prekomerne glasnosti. »Načeloma je to bolezen blokov s širokimi hodniki. Kjer so ozki hodniki in apartmaji, se ljudje ne grupirajo v velikih masah. Trojka je eden zadnjih blokov takega tipa. Ne govorimo o tem, da bi bilo druženje problematično. To postane, kadar s tem motimo nekoga drugega,« je kot odgovor na utemeljenost teh pritožb dejal Brlek. In včasih so sankcije tudi izselitveni nalog ter nadaljnja prepoved bivanja v študentskih domovih. »Zlato pravilo je, da če študentje upoštevajo navodila varnostne službe, sankcij ni. Če pa se zgodi, da mora varnostna služba ponovno priti nazaj čez eno uro, ker jih je nekdo spet klical, in da žura ni konec, potem pa imajo problem, ker je to potem hujša kršitev domskega reda. Posledica je lahko dejansko odstop od pogodbe. To se dogaja tudi, če je nek apartma zaradi kršenja miru prijavljen večkrat. Vendar so to drastični ukrepi in naš cilj ni metanje študentov ven, hočemo pa omogočiti, da lahko normalno študirate in živite tukaj. Pri 7500 ljudeh to pomeni, da toliko, kot so nekateri najbolj občutljivi, toliko se morajo ostali temu prilagajati,« je na to dodal Brlek.

V ČASU DOMSKIH ZABAV SO DISKOTEKE POZABLJENE

A zgleda, da letos večjih pritožb zaradi zabav ni bilo. Tudi Nejc Štokelj je z udeležbo na letošnjih domskih zabavah zadovoljen, saj je bilo število ljudi v primerjavi z lanskim in predlanskim letom vsaj v Bolku 11 podvojeno. »Če se bo nadaljevalo tako, kot je v letošnjem letu, potem menim, da kakšna večja spodbuda ni potrebna. Kot kaže, gre trend spet v smeri domskih zabav, medtem ko diskoteke malce izgublja obisk. Je pa nujna spodbuda za druženje po domovih, da si študentje na štukih, v apartmajih ustvarijo družbo, s katero bodo skupaj hodili na zabave,« še dodaja Nejc.

Mnenje študentov o domskih zabavah

ŠE ZADNJI IZRAZ »JEBIVETRSTVA«

PRIPRAVILA: KAJA BESEDNJAK

FOTOGRAFIJE: OSEBNI ARHIV ANKETIRANCEV

Vsak se je verjetno že znašel na ozkih hodnikih ali v kleti študentskih domov in se rinil med množico razigranih študentov. Nekateri namenoma, nekateri pa le zato, da bi se prebili do svoje sobe. Domske zabave večini predstavljajo sprostitev med študijem ali ohranjanje in razširjanje socialne mreže, »nergačem«, ki jim pravijo žurerji, pa le neprespane noči. Nekaj pogumnih študentov je z nami delilo svoje mnenje.

PRIMOŽ BOŽIČ

Na takih dogodkih popusti napetost, ki je posledica zadnje, terciarne socializacije. Zato marsikdo občuti študentske dni kot še zadnji čas za »jebivetrstvo«, za nekaznovano razgrajanje pred vstopom v svet odraslih. Mislim, da so takšne zabave danes ena redkih priložnosti, da spoznaš žive ljudi. Res, da se kdaj dela škoda, vendar to ni ravno zadosten argument za ocenjevanje (ne)primernosti. Na zabavah me bolj kot ljudje, ki so tam, motijo ljudje, ki jih tam nikoli ni – po navadi gre za nergače, ki so malo preveč resno vzeli sebe in fakulteto.

DENIS MARAŽ

Domske zabave so še ena izmed redkih oblik druženj odprtega tipa s širokim razponom glasbenih okusov. Udeležujem se jih relativno pogosto, kolikor pač dopuščajo študijske in obštudijske obveznosti. Zabave so mi všeč, kdaj pa kdaj bi mogoče lahko uvrstili več rožnodolskih glasbenikov, predvsem z vidika podpiranja tovrstnega udejstvovanja.

BORUT BUČAR

Ena izmed največjih prednosti je ta, da se zabave dejansko odvijajo doma. S tem nimaš problema s »prevozom«, pa tudi oblečen si lahko bolj »po domače«. Občutek imam, da je vsako leto manj domskih žurk, in če se bo trend nadaljeval, jih čez deset let enostavno ne bo več. Slabih izkušenj nimam, razen ta, da se ob morebitnih prijavah prehitro zaključijo, ali pa da imajo zanič »špricar«.

KAROLINA
MATKOVKA

Rada imam domske zabave in trudim se, da ne bi nobene zamudila. Zdiyo se mi namreč odlična priložnost, da svoje kolege bolje spoznam. Najboljše je, da je vse zelo blizu in če želiš domov, ni potrebno veliko hoditi. Dobra glasba, dobri ljudje, dobro vzdušje ... Čim več domskih zabav!

BOŽENA KESIĆ

Domskih žurk se udeležujem redko, saj mi to ne predstavlja nekega presežka zabave. Predstavljajo mi zgolj priložnost, kjer lahko na enem mestu srečam ljudi, ki jih že poznam, vendar se z njimi normalno ne srečujem vsak dan in jih tako lahko povprašam, o tem, kaj počnejo. Veliko bolje pa bi bilo, če bi za to obstajale neke druge alternative, kjer bi bilo okolje za pogovor bolj primerno. Mislim, da take aktivnosti spodbujajo bolj zdrav pristop k sprostitvi, spodbuja študente k navezovanju in še pomembneje, ohranjanju stikov.

Bivanje na črno

»INŠPEKCIJA! OSEBNI DOKUMENT, PROSIM.«

PRIPRAVILA: SANJA GORNJEČ

FOTOGRAFIJA: SANJA GORNJEČ

Nekatere študente ljubljanskih študentskih domov je v preteklih mesecih zbudilo jutranje trkanje na vrata. Tudi za pogovorno divje nočno življenje v študentskih naseljih je bila zgodnja budnica nenavadna, za marsikoga pa precej moteča. Najbolj za tiste, ki v javnem zavodu Študentski dom Ljubljana bivajo »na črno«, saj so ravno ti prebivalci razlog za nenapovedani prihod inšpekcije. Igor Brlek, vodja Sektorja za študentske zadeve, razlaga o dveh vrstah nadzora nad bivanjem: »V zadnjem mesecu smo v treh zaporednih tednih izvedli redno kontrolo, v kateri smo preverjali vse sobe oziroma apartmaje v izbranem študentskem domu. Druga vrsta kontrole pa je izvedena na podlagi prijave, ko se inšpekcija oglasi samo v problematični sobi. Največkrat prijavo podajo sostanovalci, ki jim, recimo, pogosti obiski cimrinea fanta gredo na živce.«

NA LOV ZA PRODAJALCI ODLOČB

Inšpekcija, ki se običajno oglasi med peto in sedmo uro zjutraj, preverja, ali na domskih posteljah spijo stanovalci z odločbami. »Temeljni cilj kontrol je, da poiščemo ljudi, ki odločbo prodajajo. Vmes pa najdemo tudi prenočevalce, ki so tam samo za eno noč in niso prijavljeni. Naslednja stvar je, da ugotovimo, ali gre res samo za površnost ali dejansko bivanje na črno,« dodaja Igor Brlek. Kupovanje oziroma prodaja odločb nista nič novega. Odločbe ponavadi prodajajo študenti, ki se odločijo, da ne bodo stanovali v domu, so absolventi in v Ljubljani preživijo malo časa ali pa so odšli na izmenjavo in s prazno posteljo poskušajo zaslužiti kakšen evro. Za nakup odločbe pa se ponavadi odločijo tisti, ki so v študentskem domu že stanovali, pa so zaradi nenadne izgube študentskega statusa izgubili privilegij bivanja v domu. S takšno prodajo študenti ne zaslužijo bajnih vsot, še največkrat gre zgolj za poravnano ceno položnice za bivanje in kakšnih deset evrov tistemu, ki odločbo prodaja. In kakšne so sankcije, če se odkrije kršitelje domskega reda? »Izgon iz raja,« se pošali Brlek. »Oba, tako tisti, ki je oddal odločbo, kot tisti, ki koristi bivanje v tujem imenu, za vedno izgubita pravico do subvencioniranega bivanja.«

Sedanji sistem kontrole in sankcij obstaja približno dve desetletji, pred tem je za neprijavljenega obiskovalca odgovarjal tudi sostanovalec. »Mislim, da mora uprava igrati vlogo policaja in ne študent tožariti študenta,« doda Brlek.

ZGOLJ ZA ENO NOČ

Prenočevanje v študentskem domu pa ne pomeni nujno bivanja na črno. Prenočevalca, ki je po 42. členu domskega reda Študentskega doma Ljubljana vsak obiskovalec med polnočjo in šesto uro zjutraj, mora stanovalec predhodno prijaviti v sprejemni pisarni. Za obiskovalca stanovalec študentskega doma v celoti prevzame materialno odgovornost, prav tako pa plača turistično takso. Na mesec lahko vsak stanovalec trikrat prijavi prenočevalca. Do pred kratkim je v večini domov zadostovala pisna prijava pri skrbniku (hišniku) doma, sedaj pa je študentom na voljo elektronska prijava. Vendar, ko je Ana želela prijaviti prenočevalca, se je znašla v zadregi. Še pred dvema letoma je za prijavo zadostoval pisni obrazec oziroma sporočilo, ki si ga, odvisno od doma, v katerem si prebival, pustil pri dežurnem ali hišniku. Obvestila in govorice o elektronski prijavi so dosegle tudi njo in ko je na spletu poiskala prijavnico, jo je zmedel pripis, da je elektronska prijavnica do spremembe domskega reda zgolj informativne narave, do takrat pa naj bi veljala samo pisna prijava prenočevalca. Brlek nam je zagotovil, da od sedaj naprej velja prijava preko spleta: »No, če kdo pusti listek, tudi ni nič narobe.« Izpostavil je tudi nekaj prednosti elektronske prijave. »V vsaki sobi je vsaj en računalnik in prijava je tako lažja. Tudi če se ob enih tistih prepričani, da bo fant prespal pri vas, imate do treh zjutraj čas, da ga prijavite.«

Nesoglasja s parkirišči na Kardeljevi

POBUDE BREZ EPILOGA

PRIPRAVILA: KATARINA BULATOVIČ

FOTOGRAFIJA: KATARINA BULATOVIČ

Mestno redarstvo je na začetku decembra skoraj sto voznikom avtomobilov, parkiranih pred študentskimi domovi na Kardeljevi ploščadi, napisalo kazni zaradi nepravilnega parkiranja. Znak, ki prepoveduje promet v obe smeri, jim onemogoča parkiranje pred njihovim študentskim domom.

Cesta, ki teče med študentskimi bloki na Kardeljevi ploščadi, razmejuje tri zemljišča. Zemljišči ob Bloku B in nasproti košarkarskega igrišča sta v lasti zavoda Študentski dom Ljubljana, cesta tik ob pregradi, kjer so nedavno brez težav lahko parkirali stanovalci, pa je v lasti Mestne občine Ljubljana. Vendar to je postalo jasno šele po tem, ko so na sprednjih oknih avtomobilov pristale položnice mestnega redarstva.

MANJ PARKIRNIH MEST

»Že trideset let se tukaj parkira in nikoli ni bilo nobenih težav. Zdaj je prišlo do problema zaradi nove prometne signalizacije,« pravi predstavnik študentskega doma B na Kardeljevi **Branko Hafner** po zapisu kazni tudi tistim, ki so parkirali na uradnem parkirišču. Vodja Sektorja za študentske zadeve Študentskega doma v Ljubljani **Igor Brlek** pravi, da so na občino vložili pobudo za ureditev parkirišč: »Najprej smo jih zaprosili za dopolnitev table prometnega znaka pri dovozu, ki bi vožnjo dovoljeval stanovalcem na Kardeljevi, saj potrebujejo prost dostop do parkirišča.« Zdaj se želijo dogovoriti za dolgoročno rešitev, ki bi bila za študente sprejemljivejša. V preteklosti so študentskim domovom ponujali parkirno hišo pod centrom Stožice, ki bi sedaj lahko bila aktualna za bežigradske študente. »To bo verjetno ena izmed stvari, o kateri se bomo poskušali dogovoriti,« pravi Brlek. Če bo občina vztrajala, da na njihovem mestu ni dovoljeno parkirati, to pomeni vsaj polovico parkirišč manj. »Za stanovalce ostane potem samo še del med bloki, za 15 ali 20 avtomobilov. Nič več.«

»Za stanovalce ostane potem samo še del med bloki, za 15 ali 20 avtomobilov. Nič več.«

ŽE TAKO MALO PARKIRNIH MEST ZASEDEJO TUDI NESTANOVALCI

Tudi študentko **Tino Strojinc** je na avtomobilskem steklu pričakalo obvestilo redarstva. V Ljubljano se z avtomobilom vozi skoraj vsak teden in zdi se ji, da je brezplačnih parkirnih mest premalo. »Zdaj, ko je parkirišče pred Ekonomsko fakulteto plačljivo, želijo vsi parkirati na parkirišču, ki je namenjeno prebivalcem študentskih domov Kardeljeve. Že prej si težko dobil prazno mesto. Če pridemo v večernih urah, ga skoraj ni.« Ker so pred bloki parkirali tudi vozniki, ki niso stanovalci domov, so že razmišljali o zapornici pred dovozom. »Ker pa to zemljišče ni naše, je zdaj ne moremo urediti,« pojasni Brlek.

V PRIČAKOVANJU REŠITVE

»Nimajo vsi urejenih javnih povezav, zato se pripeljejo z avtom. Zagotovljeni bi jim morali biti prostori za parkiranje,« opozori Hafner. Zdaj je vse odvisno od dogovora študentskih domov in Mestne občine Ljubljana. »V preteklosti je šlo samo za obljube, ki niso dobile konca. Naj bo končno za obe strani sprejemljivo, brez odločitve sodišča,« pravi Hafner.

Plan sanacijskih prenov v zavodu Študentski dom Ljubljana

»ENOSTAVNO NE GRE PRENOVE VEDNO V CELOTI OPRAVITI ČEZ POLETJE«

PRIPRAVILA: VIDA BOŽIČKO

FOTOGRAFIJA: JASMINA KOTNIK

Vsako leto se v zavodu Študentski dom Ljubljana zgodi nekaj prenov in sanacij. Tudi letos ne bo drugače. »Vsaka stvar ima amortizacijsko dobo – od stavbe pa do vsega, kar je v njej,« pravi Igor Brlek iz zavoda ŠDL, ki nam je pojasnil vsa pravila postopka prenove in naštel nekaj del, ki se bodo zgodila v letu 2015.

PRENOVITVENA DELA SO ZA STANOVALCE VČASIH MOTEČA

Po besedah Brleka prijave na razpis in čakanje na rezultate terjajo predvsem veliko časa. »Drugi problem je, da ko se vse to zgodi, je že zelo pozno in se z izvedbo pogosto zelo mudi, saj je vsak razpis po navadi vezan na tekoče leto.« Zaradi tega pogosto pride do negodovanja stanovalcev, saj za prenovo niso izbrani najbolj idealni termini. »Enostavno ne gre vedno prenove v celoti opraviti čez poletje,« pravi Brlek in dodaja, da je podobna zgodba z lansko energetske prenovo Mestnega loga, kjer je bilo jasno, da se bo zaradi obsega del prenova zavlekla tudi v izpitno obdobje.

Za vse javne ustanove obstajajo pravila, kdaj se morajo določeni kosi pohištva menjati ali prenoviti. »Na koncu koledarskega leta smo tako menjali jogije v nekaterih domovih, ker se te načeloma zamenja na osem let. Tudi ostala oprema ima predpisan rok trajanja, kar pomeni, da po tem času posamezni blok pride na vrsto za prenovo,« pojasnjuje Igor Brlek.

VEČJE SANACIJE ODVISNE OD MINISTRSTVA

Prenova je ob predpisanih standardih odvisna tudi od razpoložljivih sredstev in potrebe po sanaciji. »Vse večje stvari so odvisne od ministrstva in javnih razpisov, ki nam omogočijo večja sredstva,« razlaga Brlek in dodaja, da je najprej potrebno sprejeti letni plan in finančni načrt, vzporedno s tem pa steče tudi postopek iskanja sredstev in prijavljanje na razpise. »Šele, ko je plan sprejet na svetu zavoda in ga potrdi tudi ministrstvo, lahko začnemo delati na neki zadevi.« Razpoložljiva sredstva s strani države pa se po besedah Brleka iz leta v leto spreminjajo in niso predvidljiva: »Program dela se lahko spreminja še tekom leta. Sedaj v kriznih časih se lahko pojavi situacija, da najprej dobimo projekt odobren, pa država sredi leta dela rebalans in nam odreže del sredstev, mi pa moramo potem spet spreminjati letni program dela.«

VEČJE PRENOVE PRETEKLEGA LETA

V preteklem letu je bilo v celoti zamenjano pohištvo v dveh blokih abecede za Bežigradom, uvedli pa so tudi novost energetske prenove blokov. Najprej je bil na vrsti Mestni log, kjer so uredili tudi nov sistem prezračevanja, kot zadnja večja prenova preteklega leta pa je prišel na vrsto Dom 11 v Rožni dolini, kjer so zamenjali vse, razen kuhinje (parket, pohištvo, vrata ...). Prenove pa se bodo nadaljevale tudi v letu 2015.

NAČRT PRENOVITVENIH DEL V TEKOČEM LETU

- celotna prenova Doma 12 v Rožni dolini (parket, pohištvo, vrata ...);
- prenova fasade in strehe v Domu Topniška;
- menjava vrat v Domu 13 v Rožni dolini;
- prenova kopalnic v Domu A za Bežigradom;

**»Program dela se lahko spreminja še
tekom leta.«**

Med študenti se je porodila ideja o postavitvi vrtov pri študentskih domovih v Rožni dolini in v Mestnem logu. »Vrtnarilo se bo po načelih permakulture, kar pomeni na trajen način, ki zadosti tako potrebam ljudi kot tudi narave,« pojasnjuje Teja Vrankar, ena od pobudnic ideje, in dodaja, da so zaenkrat načrtovali vrt, postavitev klopi in ograje. Za vse ideje in pomoč je ekipa odprta, zato vse zainteresirane vabi, da se jim pridružio.

Pobuda o študentskem vrtu je prišla s strani študentov Blaža Pavlica in Janje Merkač, ki sta si zamislila vrt za pridelavo hrane za lastne potrebe. Ideja je kasneje prerasla v skupnostni vrt, kjer bi študentje lahko aktivno preživljali svoj prosti čas, zamisel pa so sprejeli tudi na zavodu Študentski dom Ljubljana, saj sovпада s širšim kontekstom projekta Revitalizacija zelenih površin v Študentskih domovih v Ljubljani s poudarkom na športu, naravoslovju, kulturi in socialnem življenju, ki ga pripravlja ŠDL. Ker je bila ideja sprejeta, sta povabila k sodelovanju še Primoža Turnška, ki je idejo projekta razširil še v Mestnem logu. Skupaj z upravo so izbrali prostor, in sicer med Domom 12 in pralnico v Rožni dolini ter na vzhodni strani ŠD3 v Mestnem logu.

»Skupaj z upravo so izbrali prostor, in sicer med Domom 12 in pralnico v Rožni dolini ter na vzhodni strani ŠD3 v Mestnem logu.«

PROJEKT VRTOV VABI K SODELOVANJU

Projekt je finančno podprt s strani ŠDL, zato se sama organizacijska ekipa ni prijavila na noben razpis. »Obeta se tudi sodelovanje z Mestno občino Ljubljana v okviru projekta Ljubljana – zelena prestolnica Evrope 2016,« pojasnjujejo organizatorji, ki so že konec novembra k sodelovanju povabili vse študente, ki jih zanima delo v povezavi z vrtovi. »Odziv študentov je bil kar precejšen. Imeli smo tudi par sestankov, na katerih smo začeli oblikovati vizijo vrta,« pravi Teja Vrankar in poudarja, da so vsi zainteresirani združeni v Facebook skupino. Obstajata dve, ena za Mestni log in ena za Rožno dolino, pridruži pa se ji lahko vsak, ki želi biti obveščen o delu in dejavnostih. Organizatorji so prav tako še naprej veseli vseh, ki bi se želeli aktivno vključiti: »Iščemo predvsem take, ki bi želeli podrobneje načrtovati in ustvarjati prostor za sprostitev, iščemo tudi kakšne študente, ki bi se bolj posvetili kompostiranju in problemom organskih odpadkov. Projekt je zastavljen tako, da bomo obseg prilagajali številu zainteresiranih.«

VRT KOT PROSTOR DRUŽENJA

Končni cilj je, da vrtove študenti posvojijo, se sami organizirajo in skrbijo zanje, saj gre za trajnostni projekt. »Ideja je vzpostaviti skupnostni vrt, kjer bomo kot skupina postavili vizijo in poslanstvo vrta ter vrednote, ki bodo veljale v tem prostoru. Če bodo obstajala pravila, jih bomo skupaj določili, enako velja za pravila pri deljenju gredic. Upamo, da bomo do začetka pomladi oblikovali osnovno ekipo, ki bo delala na vrtovih,« razlagajo organizatorji in poudarjajo, da si želijo vpeljati tudi socialno funkcijo vrta. »Recimo, da želimo dregniti v socialno tkivo študentskih domov, da bo to postalo bolj povezano in aktivno.«

v svet

Turška kulinarika

TURČIJA – DRŽAVA Z OKUSOM

PRIPRAVILA: MIJA BON

FOTOGRAFIJA: MIJA BON

V Turčijo, državo z bogato zgodovino, sem se odpravila v decembru, izven turistične sezone. Svoje potovanje sem razdelila na dva dela: Istanbul in Kapadokijo. Del celotne poti je predstavljalo okušanje tipične hrane, ki me je enostavno očarala!

Turčija leži na stičišču Evrope in Azije in je država, ki so jo zaznamovale starodavne civilizacije, kot so Hešiti, Grki, Rimljani ter obdobji Bizanca in Osmanskega cesarstva. Je kulturno in etnično pestra dežela, bogata pa je tudi v svoji kulinariki. JEDI so prevzele vpliv starejših kultur, dežel, ki jih je Turčija osvojila in sosednjih držav. Glavne sestavine turške kuhinje so meso, pogosto ovčje ali kozje, jajčevci, paprika, čebula, česen, stročnice, paradižnik, razne vrste oreškov ter raznovrstne začimbe in dišavnice. Veliko se uporablja tudi jogurt in olivno olje.

Tipični turški zajtrk je sestavljen iz sira, masla, oliv, jajc, paradižnika, kumar, marmelade in medu, značilna je tudi pekoča klobasa (sucuk). K zajtrku sodijo še tanki hlebčki ter obvezno čaj – črni čaj.

Za kosilo lahko izbirate med ulično prehrano, ki je pogosto najcenejša izbira, ali pa se odločite za restavracijo. Tipične jedi, ki sem jih poskusila so:

- **ribji kruh** (balık ekmek) – popečena riba v kruhu z začimbami, nekdanja hrana revežev;
- **kebab** – obstaja na sto in en način, meso narezano na kocke, na nabodalu ali v tankih rezinah v kruhu;
- **gozleme** – gre za nekakšno tortilijo, polnjeno po vašem okusu;
- **karisik gozleme** je mešana, napolnjena s sirom, špinačo, krompirjem in začimbami, narejeno na poseben način pred vami;
- **juha iz jamskih gob** (Kapadokija);
- **testi kebab** – zelenjava in meso, najbolj tipična je jagnjetina, pečena v lončeni posodi na ognju.

Brez sladice in čaja v Turčiji enostavno ne gre. Sladice so sestavljene iz ogromne količine sladkorja in so prava bomba. Med najboljšimi so zagotovo baklave, narejene iz pistacij, pisani pudingi, pogosto se servira riževe, in künefe – testo, polnjeno s turškim sladkim sirom, prelito s sirupom (postreženo toplo). Čeprav pogosto uporabljamo izraz turška kava, se v teh krajih precej bolj pogosto pije čaj. Postrežen je v majhnih steklenih skodelicah in se pije vsepovsod. Zjutraj večinoma črni, popoldne pa okusni jabolčni. Na ulicah Istanbula lahko že za pičlo 1 turško liro (za primerjavo je to približno 0,35 evra) spijete kozarec sveže iztisnjenega granatnega jabolka ali kakšnega drugega sadja. Med sprehajanjem po bazarju pa sem preizkusila tudi salep, priljubljeno toplo pijačo v Otomanskih deželah iz sladkanega vročega mleka, ki mu primešajo škrob, pridobljen iz gomoljev orhidej, in posujejo s cimetom.

Kulinarika v Turčiji res predstavlja poglavje zase. Da poskrbimo za razvajanje borbončic pa tudi ni potrebno tako daleč, saj je izlet v Turčijo le par ur leta stran, poleg tega pa nas v zadnjem času obsuva odlična ponudba izletov v Turčijo.

Bruselj

NE PTIČ NE MIŠ

PRIPRAVILA: NASTJA CINZIJA HROBAT

FOTOGRAFIJI: NASTJA CINZIJA HROBAT

Skozi okno gledam belo odejo oblakov, ki jo vsake toliko prebode vrh alpskih gora. »Čez 20 minut pristanemo,« se oglasi stevardesa. Na moji desni si je možakar naročil jutranjo kavo in vafelj. Mmm, že diši po Bruslju.

Pristali smo na glavnem bruseljskem letališču, kjer sem se med iskanjem izhoda najprej dvakrat izgubila. Ura je bila 12.15, torej sem imela še dobre štiri ure časa, da najdem hostel nekje v središču mesta. Najprej sem si kupila vozovnico za avtobus (pri čemer sem gotovo dobila kakšen siv las, saj avtomati ne sprejemajo bankovcev), potem pa sem se podvzivala do avtobusne postaje. Ugotovila sem, da imam veliko sreče. Avtobus, do katerega sem stopila, je že čez tri minute odpeljal proti centru. Ko je »avtobusar« pritisnil na plin, se je name nastonila mlada ženska. Ime ji je Julie, prihaja iz Grčije in v prestolnici Evropske Unije poučuje francoski jezik – kakšna kombinacija. Z Julie sva se v centru odpravili na metro, ki naju je popeljal na zahodni del mesta. Tam sva se postlovili, jaz pa sem nadaljevala svojo pot proti hostlu tik ob notranji obvoznici.

Ko sem mislila, da sem že blizu (ura je bila tri popoldan), sem se pravzaprav izgubila. GPS na telefonu je zaradi prazne baterije zapustil svoje delovno mesto in razen nekaj povečav Google zemljevidov, ki sem si jih natisnila, mi ni bilo pomoči. Neko gospo sem vprašala za smer, ta pa me je kar »pocuknila« s seboj. V radiju enega kilometra do hostla sem opazila, da se nahajava v muslimanski četrti. Priznam, da se nisem počutila preveč prijetno, še posebej, ko mi je gospa začela razlagati: »Ja, tako si mlada in sama, tukaj je nevarno, veš. Sem videla, kako te gledajo moški na vogalu. Hodi z dvignjeno glavo, kot da veš, kam greš.«

In sem jo poslušala. Ker nihče ni poznal ulice, v kateri se hostel nahaja, sem še približno pol ure pogumno hodila v krogu. Vse, dokler se me ni usmilila neka osnovnošolka, ki je govorila nizozemsko, in me odpeljala do prenočišča.

Končno sem se namestila v ne preveč opremljeno sobico, ki sem jo rezervirala za naju s fantom. Ura je bila štiri popoldan. Najraje bi se vrgla na posteljo, a že čez eno uro sem bila dogovorjena v centru. Odločila sem se, da svojega fanta, ki je prihajal iz Londona z vlakom, pričakam na postaji. Polnilec za telefon sem iztaknila iz zida in jo popihala na tramvaj.

Pravzaprav je Bruselj, Belgija nasploh zelo zanimiva. Prebivalci govorijo tako francosko kot nizozemsko, pročelja stavb spominjajo na tista v Amsterdamu, bagete pa na Francijo. Ko jih vprašaš, koliko nekaj stane, ti odgovorijo v svojevrstni francoščini, ki sem jo s pomočjo znanja italijanščine razumela bolje kot moj francosko govoreči fant. Belgijci niso ne ptič ne miš.

Na postaji sem si ogledala zameetek kulinarčne ponudbe, ki me je spomnil, da je čas za kosilo. Pogledala sem na telefon, baterija je bila na skromnih petnajstih odstotkih. Ker življenje rado preseneča, mi je zazvonil telefon in fant mi je sporočil, da se nahaja na postaji Gare de Bruxelles – Central. Super, čakala sem ga na napačnem mestu. Stekla sem na metro in mu hitro napisala, da se dobiva pred glavnim vhodom, moj telefon je s sedmimi odstotki res »dihal na škrge«.

Univerzalno vozovnico za metro, avtobus, vlak in tramvaj lahko kupiš na avtomatih po celem mestu. Tista za 1,2 evra je veljavna eno uro od žigosanja, lahko pa kupiš dnevno za okoli 4 evre.

Ko sem prispela na glavno postajo, se je že zvečerilo in pričelo je deževati. Moj telefon je izgubil bitko za življenje in pričelo me je skrbeti, ali bom v vsej gneči našla Jerneja. V soju luči, ki so jih oddajale nakupovalne izložbe, sem iskala pravo osebo. Nato se je kot v filmu gneča nekoliko umirila in kakšnih pet metrov stran sem zagledala, kako se k meni obrača njegov obraz. Tukaj se je potovanje šele zares začelo.

V širih dneh sva za hrano, prevoze in ostale malenkosti porabila zgolj 60 evrov. Sprehodila sva se do Atomiuma, tiste velikanske srebrne kompozicije iz palic in krogel, ki so jo v sklopu bienala postavili v 50. letih prejšnjega stoletja. Nahaja se pri zunanji obvoznici. Bruselj ima namreč dve – širšo, ki zaobjame predmestja, in notranjo, ki obdaja strožji center (večji od naše Ljubljane). Ko sva v turističnih trgovinicah opazovala spominke, sva spoznala še drugi simbol mesta; bronasti kipec dečka, ki lula, ali po njihovo Manneken pis. Domačini pravijo, da naj bi v 14. stoletju fantek z uriniranjem prekinil ogenj, ki se je bližal eksploziv, in s tem rešil mesto. Ko sva ga našla na križišču Rue de l'Étuve/Stoofstraat in Rue du Chêne/Eikstraat, sva bila presenečena. Komaj sva ga opazila, saj je visok le 60 cm, kljub temu pa ima v svoji garderobi več oblačil kot jaz.

Bruseljska arhitektura nama je vzela dih. Obudila sem staro znanje umetnostne zgodovine, Jernej pa je igral vodiča.

Naslednja dva dni sva preživela pretežno v centru mesta ob prijetni družbi nogometnih navijačev. Na sporedu je bila tekma Wales : Belgija, vzdušje v pubih pa je bilo neverjetno. Tisto noč sem se naučila kar nekaj novih navijaških himen in vzklikov. Eden od razgretih navijačev je pred bar pripeljal brezdomskega kitarista in ga prosil, naj kaj zaigra. Vsi navijači so zapeli zraven in mu metali denar, mi pa smo ga pomagali pobrati in mu ga dali v žepe.

Hrana v Bruslju je mešanica okusov z vzhoda in zahoda, severa in juga. Poskusila sva vse od grških specialitet do zbirk slaščic in ostalih pekovskih izdelkov. Ko sva si v spomin na zabaven bruseljski vikend privoščila še zadnji vafelj, pa sva ga prekrila s temno belgijsko čokolado..

»Bronasti kipec dečka, ki lula, ali po njihovo Manneken pis. Domačini pravijo, da naj bi v 14. stoletju fantek z uriniranjem prekinil ogenj, ki se je bližal eksploziv, in s tem rešil mesto.«

Mehika

MEHIČANOM SE ROLA BREZ ALKOHOLA

PRIPRAVIL: ANŽE SAMEC

FOTOGRAFIJI: ANŽE SAMEC

Za prakso v Mehiki sem se odločil iz preprostega razloga – ni mi dalo miru, da bi to izpustil.

Še dober teden po vrnitvi, ko to pišem, me ponoči ne pusti spati. Prišel sem 13. avgusta, odšel 22. decembra. Prvi občutek, ki sem ga dobil, ko sem stopil z letala je bil podoben, kot če bi odprl vrata peči. Mesto 50 kilometrov od obale, v Mehikem zalivu, tropsko podnebje, vlažno, obupna vročina.

Do konca oktobra in še v november smo vse noči spali s prižganimi ventilatorji, vode ni potrebno ogrevati, ker je ogrevana sama po sebi, dež pada topel, morje v mehiškem zalivu je, kot bi se vrgel v banjo.

Moji dnevi v Poza Rici so se lotili noro, tako kot je nor kraj. V štirih mesecih lahko štejem dneve, ko mi je bilo dolgčas, na eno roko. Vroči kraj, kot je »zona petrolera«, območje, kjer črpajo nafto.

Vse gospodarstvo je tukaj povezano s Pemexom – mehiškim naftarjem. Kraj je eden najbolj kontaminiranih v Mehiki, premore svoj narko kartel. Vse to se pozna v javnem življenju. Na primer, da ponoči ne hodite peš ven, ampak s taksijem ali da lastniki lokalov plačujejo mafiji varščino za nemoteno poslovanje.

Prakso sem opravljal na univerzi ITSPR v Poza Rici. V piratskem SolidWorksu sem naredil 3D model naprave za plazemsko rezanje in transporter za led. Naj potolažim vse strojnice, da je univerza v Poza Rici šala. V vseh pogledih. Ni pa šala, da se v Mehiki, deželi drugega sveta, da kot inženir zaslužiti več kot pri nas.

S še dvema praktikanoma, Brazilcem in Ekvadorcem, sem si delil sobo s tremi policami, drogom za obešanje srajc, mizo, tremi plastičnimi stoli, hladilnikom, ventilatorjem, internetom in kopalnico. Soba ni imela pravih oken, ampak steklene rulete. Kljub revščini, v kateri smo spali, ugotoviš, da več kot to zaradi toplega podnebja ne potrebuješ. Lahko rečem, da mi ni nič manjkalo. Čistil nam je hišnik, nikoli nisem kuhal, ker ni bilo ne potrebe ne časa, nikoli nisem pral, ker je prepoceni. Za štiri evre za šest kilogramov cunj se pač ne spleča drsati na roke.

Najbrž ste opazili, da precej spuščam podrobnosti. Do mojega odhoda, ko sem po Mehiki napravil okoli 7500 kilometrov, sem opazil, da je sleherni kraj na poti lepši kot Poza Rica, sem pa najboljše prijatelje spoznal ravno tam.

Prvo veliko mesto, ki sem ga obiskal z Ekvadorcem, je bilo Ciudad de Mexico. Veliko mesto je premajhna beseda. Mesto je eno največjih na svetu in pravi občutek o njegovi velikosti sem dobil šele, ko sem se na moj zadnji vikend v decembru vrnil in sam potepal po mestu. V Distrito Federal živi skoraj 9 milijonov ljudi, več kot v celi Avstriji, v širši okolici 22 milijonov. Mogoče bolj plastično, na podzemni zlahka zapraviš uro in pol v eno smer, vsak vlak je nabit, prihajajo pa na par minut. V konicah so vagoni tako polni, da več kot pol ure ne moreš vstopiti, ko vstopiš pa ne moreš premakniti niti noge. Če se ne držiš za ograjo, te gruča ljudi odnese s sabo. Pred prazniki sem par krat ostal kar brez besed, ker ne moreš verjeti, koliko ljudi je na ulici. Obiskal sem UNAM, največjo univerzo v Latinski Ameriki. Pol milijona študentov, lastni avtobusi, policija, trgovine, zdravstveni domovi, olimpijski stadion. Mesto velja obiskati zaradi dveh stvari, kulturne dediščine, ki je španska zapuščina, in hecnega občutka, ki ga dobiš zaradi njegove ogromnosti.

Za premagovanje ogromnih razdalj med mesti ima Mehika dobre avtobusne povezave. Ko prideš v samo mesto, pa znajdi se. Zares je priročno in zabavno, če govoriš špansko. Razbiti avtobusi, izstopa in vstopa se, kjer je, zemljevida ni. Sam sem v Mehiko prišel brez nikakršnega znanja španščine. S precej truda in prijaznosti vseh kolegov, ki so mi pomagali pri učenju, sem po dveh mescih že lomil po špansko, po štirih se lahko normalno pogovarjam. Ni pa vse tako lepo, kot zgleda. Kupil sem si avtomobilsko revijo v španščini in jo tudi kaj hitro pospravil. Tudi španščina ima precej težkih preprek, ki se jih ne da rešiti s štirimi meseci učenja na ulici. Ljudje so izjemno prijazni, najbrž se mi ne bo nikoli več zgodilo, da me bodo kje tako nosili po rokah. Če bi nadrl Mehičana, bi bilo skoraj tako, kot bi zbrcal zajčka. Mehičani so ljudje, ki se jim rola brez alkohola. Bi šli na karaoke fuširat pred celo univerzo? Jaz ne. Začutil sem tudi, da niso tako obremenjeni s tem, kaj »moraš« imeti. Pri nas avto, hišo, vrt z belo ograjico in nato otroke. V Mehiki ne gre po tem vrstnem redu.

Mehičani imajo zelo lepo navado, ki jo pri nas pogrešam – da se zberejo s širšo družino za pomembne praznike. Bil sem pri mehiški družini za dan mrtvih ali 'día del muertos', bilo je res lepo, bil sem dvakrat na ranču z njimi, na večerji za dan neodvisnosti ali 'día del independencia', na 'posadi', zabavi pred božičem. Nevoščljiv sem jim, da ne mešajo politike in praznovanja dneva neodvisnosti.

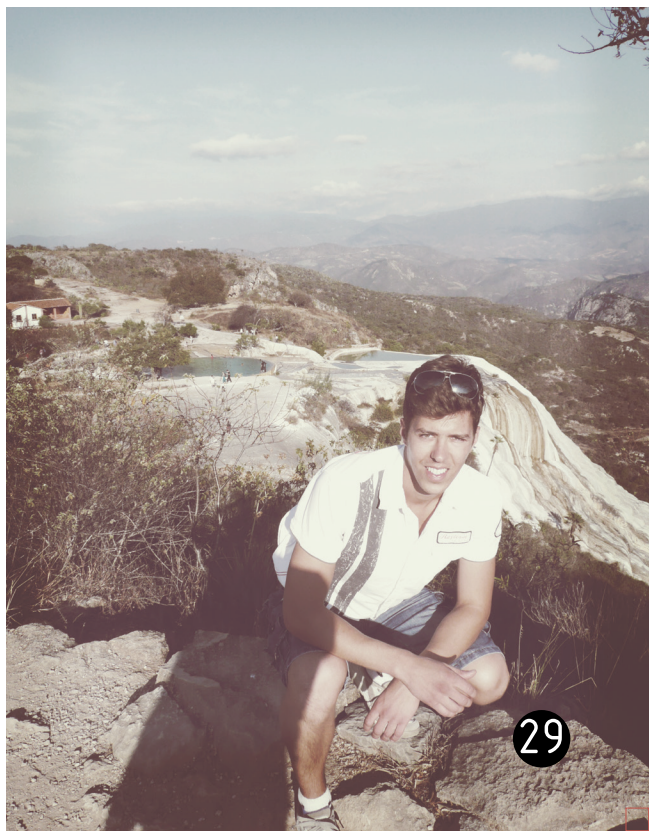
Imajo pa dve lastnosti, ki so terjale privajanje, včasih tudi živce. Prva je točnost in druga je, da ne znajo reči ne. V tem so malo posebni. Vedno moraš računati, koliko minut je deset, kdaj je ja ne in kdaj ja, kako napisati sporočilo, da bodo vse prebrali.

Mehiško sadje je najboljše, zrele banane, breskve, papaja. Po prihodu domov sem poizkusil nazaj uvoženo banano. Nikoli več ne bo enaka. Ko sem šel v Mercatorju mimo oddelka za sadje in zelenjavo, sem si mislil: kakšna revščina. V Mehiki je sredi decembra vsega na tone in poceni.

Mehiška hrana tudi terja privajanje, ne toliko zaradi pikantnosti, ta je znosna, priprava je močno različna, kot smo jo vajeni. Hrana je zelo okusna, barvita. In tortilja vedno in povsod. Mimogrede, tortilja, ki jo jeste pri nas, nima veze s tortiljo, mehiška restavracija ima mehiška samo ime.

To, da sem iz Slovenije, nas je zabavalo skozi vse štiri mesece. V vsem času v Mehiki sem srečal pet ljudi, ki je skoraj prav izgovorilo moje ime. Večkrat sem sedel z Mehičani in ti so me vprašali, kako bi to in ono povedal v slovenščini. Ni in ni šlo. Vsem je bilo nepredstavljivo, da nas je dva milijona. Bilo je zabavno, velikokrat sem podžgal zanimanje, da sem iz neznane dežele, vasi 25 km od italijanske meje.

Če ste dobili prakso v Mehiki ... kaj naj rečem. KUPITE KARTO!

international corner

Štajerska and Prekmurje

MOVING EAST

PREPARED: KATJA HUMAR

PHOTO: KATJA HUMAR

MARIBOR

Last time was all about Ljubljana. Now the celebrations are over, and we all need to step into new year, maybe with a glance of hangover, but positive. The lights are off, but the snow is still there so now is the best time to visit the East part of Slovenia, and try to ski on Pohorje. There are also small lakes: Lovrenško jezero, Črno jezero, Ribniško jezero. So the biggest region on the east side is called Štajerska. The main city and the second largest in Slovenia, is Maribor. The city has a nice vibe, it stands on the river Drava, and in the summer time the shore is full of bars and concerts. On one side of Drava there are wine growing hills. You can also go on the city's castle and see the old synagogue.

PTUJ

Moving up, you can visit a historical city Ptuj, the oldest town in Slovenia. The old town stands in the shadow of Ptuj castle, which has been settled from the 5th millennium BC on. It was built by the Settlers of Roman Poetovio, but then in the early Middle Ages the Hill became the burying ground of the Slavs. This town is also known as the best place to spend your carnival. This is a celebration when you can let your imagination transform you into your deepest desires. If you are lucky you can take part in a traditional carnival wedding in the castle. But is no doubt you will see the famous traditional masks, furry creatures called Kurenti. Near Ptuj there are also wine hills called Haloze.

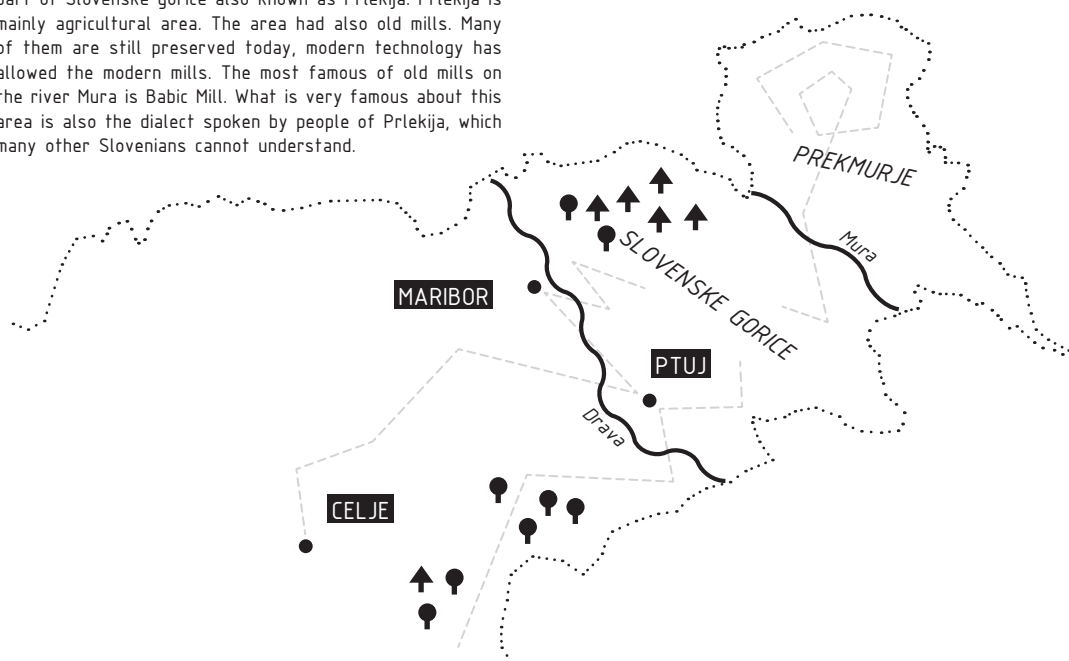

City Ptuj

SLOVENSKE GORICE AND PRLEKIJ

Moving more to the east, there is a land full of small green hills. The hills are covered in vineyards. This hills are spread from the west part of Slovenske gorice to east part of Slovenske gorice also known as Prlekija. Prlekija is mainly agricultural area. The area had also old mills. Many of them are still preserved today, modern technology has allowed the modern mills. The most famous of old mills on the river Mura is Babic Mill. What is very famous about this area is also the dialect spoken by people of Prlekija, which many other Slovenians cannot understand.

CELJE

The third largest city in Slovenia is Celje. In this city one of the things you need to see is the Celje Hall, which was built in Germanic style and was built originally as a cultural centre for Celje's German community in 1906. Celje is full of interesting sculptures. The most famous is war and peace. Outside Celje Hall there is an interesting statue of Alma Karlin a famous Slovenian traveller and writer. She was born in Celje on the 12th of October 1889. Alma studied in Graz, and then moved to London, where she studied languages. She could speak fluently 12 languages. She worked on a dictionary of ten languages, including Slovene. When she returned to Celje she opened a language school. In 1919 she set out on a nine-year journey around the world. In 1928, when her mother was dying, Alma returned home. She devoted most of her time to writing. She wrote in German until the rise of the Nazi Party in Germany, when she abandoned German as an act of protest. In Germany her books were burned by the regime. After an eventful life Alma died on the 14th January 1950. On her world travels she had collected many souvenirs some of these are now on display in the Celje Regional Museum.

PREKMURJE

And finally we've managed to come into the head of the chicken, into the region called Prekmurje. It is a flat region on the left side of river Mura. The region of Goričko has its forest and the lake Bukovško jezero. The region is very interesting because till the end of the first world war, they ran their own politic, economy and culture, separated from other parts of Slovenia. Prekmurje is also known for its own dialect that developed separated from other Slovenia. Of course, if you ever travel here, you need to try a dessert Prekmurska gibanica.

Vineyard in Jeruzalem

LENOBA

PRIPRAVIL: MATEVŽ POLAJNAR

Datum je peti januar dva tisoč petnajstega leta po Gregorijanskem koledarju. Za mano je vsekakor zanimivo leto, ki sem ga preživel na dveh različnih frontah, doma v Sloveniji in pa na izmenjavi v Brnu. Vendar to ne bo kolumna o vzponih in padcih, željah in obžalovanjih, novem in starem letu, pač pa o zelo preprosti in vsakdanji človeški razvadi, na katero je redko kdo imun – Lenobi. Da, Lenobi z veliko začetnico.

Tak zapis Lenobe uporabljam, ker ne bo govora o tisti majhni lenobi, ko zjutraj trikrat pritisneš na tipko za dremež ali ko tiste zadnje pomedene prašne delce in smetke ne zmoreš zbasati na smetišnico, si rečeš zajebi to in jih z nekakšno ihto raztrosiš po sicer čedno pomeđenem prostoru. Ne, govora bo o tisti Lenobi, ki sem jo sam prvič izkusil kot študent. O tisti Lenobi, ko se zvečer ali bolj pogosto sredi noči spraviš v posteljo in razmišljaš o tem, kako si lahko tako zapravlil dan. Namesto, da bi opravil goro dela, ki ga imaš za faks, službo in podobne elemente »odraslega« življenja, si prebil trinajst ur pred televizijo in računalnikom. Ogledal si si vse tekme angleške prve lige v nogometu in zdaj znaš natančno naštetih število ofsajdov, rumenih kartonov in neočitnih sodniških napak. Samo, da slučajno ne trpi tvoja imaginarna ekipa na spletu, v kateri vestno zbiraš točke in tekmuješ proti ostalim boleznim fanatikom. Pa saj je bilo med tekmami tudi po uro časa in tudi po preučevanju statistike bi zagotovo lahko našel petkrat po petinštirideset minut časa za obveznosti. Ampak ne, takrat je obvezno treba prebirati znanstvene članke na spletu o fem, zakaj delfini povprečno posilijo deset ljudi na leto. In na koncu, ko v postelji razmišljaš o vsem tem, te pomiri in v sanje zaziba ravno dejstvo, da sedaj veš odgovor na to povsem banalno in nepomembno vprašanje.

Ta Lenoba se največkrat prikrade v zelo specifičnem, le študentom poznanem letnem času – izpitnem obdobju. Pravzaprav obstaja formula za računanje, kako velik bo L na začetku lenobe. Večja kot je količina dela in manj kot je časa, večja je nevarnost, da L postane L. Le tisti najbolj izkušeni in odločni študentje jo odločno premagajo in vse delo opravijo pravočasno brez večjih živčnih izpadov.

Celo znanstveniki trdijo, da lenoba ni samo medkulturna univerzala, pač pa jo najdemo tudi pri večini živalskih vrst. Prav vsa živa bitja smo nagnjena k preživetju, ne pa zagotavljanju optimalnih življenjskih razmer. Premagovanje lenobe naj zato ne bo samoumevno, ampak jo vzemimo kot nek manjši uspeh. Za to vam ob začetku izpitnega obdobja želim čim manj L-jev, ko pa se le-ti kljub vsem preventivnim dejanjem pojavijo, jih odločno »za-zipajte« v manjše L-je, ki bodo služili krajšim odmorom med učenjem. Naj s temi besedami tudi zaključim kolumno, saj se prva današnja tekma začne čez slabi dve minuti.

VČASIH NAM MORE BITI MRAZ

PRIPRAVILA: NASTJA CINZIA HROBAT

Vsega imam dovolj, da dobro živim – pri starših. Ekonomsko sem odvisna, a danes je prepričanje žal tako, da je to nekaj čisto običajnega. Ko se vlada oglasi z novim predlogom zakona o tem, kako oskubiti študente, se posledično ne javi nihče.

Pri svojih 23-ih imam izoblikovane rutine dela in razmišljanja po lastnih načelih, kar je luksuz, ki drago stane. Faks mi je sicer dal možnost, da sem se kot večina študentk in študentov fizično oddaljila od staršev. A ekonomska odvisnost je tista, ki mlade lahko pripelje do otopelosti, podcenjevanja lastnih sposobnosti in nizke produktivnosti v vseh pogledih.

»Ni mi mraz – zakaj bi udarila po mizi?« se je zadnjič vprašala moja kolegica. Pri tem je imela v mislih delo, ki ga opravlja prek študenta in bivanje pri starših, ki so še vedno njena finančna opora. Nima možnosti za zaposlitev ali ustvarjanje lastne družine, a če se bo priitoževala, utegne izgubiti še tisto nekaj, kar ima. Zato se ob novih spremembah Zakona o študentskem delu študentje in dijaki sploh nismo oglasili. Da bomo o težavah spregovorili na glas, nas mora močno zmraziti. Tega se vlada dobro zaveda in nam zato kot oslu ponuja korenček (beri upanje na prihodnost), za katerim se podimo.

Biti ekonomsko odvisen v svetu medijev pomeni, da ne moreš poročati povsem objektivno. Podobno velja za življenje pri starših – dokler si tam, ne boš imel možnosti razmišljati drugače, široko. Takšnih delavcev pa si nihče ne želi zaposliti.

razvedrilo

SUDOKU

	6	5		3				7
1		7			5			
		8						1
			2		1			
		6		8		3		
			5		3			
5						6		
			8			4		3
4				7		2	1	

KDO BO Z MASKO NAVDUŠIL TOKRAT?

Do pustovanja nas ne loči več veliko časa. Ste že pripravljeni? Že zbirate ideje za letošnjo masko? Jo morda že izdelujete? Če ne, je skrajni čas, da začnete razmišljati in načrtovati, v kakšni podobi boste prijatelje presenetili tokrat. Tudi letos bo na pustni torek, 17. februarja, študentsko pustovanje v Rožni dolini, kjer bo potekal tradicionalni izbor za najlepšo in najizvirnejšo skupinsko masko.

Največje študentsko pustovanje, ki bo pod šotorom v Rožni dolini privabilo številne pustne šeme, bo tokrat potekalo ob koncu izpitnega obdobja. V sklopu prireditve se bodo tudi letos predstavile številne skupinske maske, ki že vrsto let skrbijo za pestrost programa. Tudi letos vas vabimo, da se s prijatelji ali sostanovalci v domu organizirate in skupaj pripravite čim lepše in čim bolj izvirne maske ter tako navdušite obiskovalce in predvsem žirijo. Ta bo namreč izbrala tri najboljše skupinske maske, ki bodo tudi nagrajene.

**PUSTNI TOREK,
17. FEBRUAR**

NAJBOLJŠE ČAKAJO LEPE NAGRADE!

**PRIJAVE DO
11. FEBRUARJA**

PRIJAVE ZBIRAMO DO 11. FEBRUARJA

Čim prej zberite ekipo, si zamislite idejo in ustvarite izvirne kostume. Prijave za sodelovanje v tekmovanju za najboljšo skupinsko masko so možne do 11. februarja, prijavite pa se lahko pri predstavniku vašega doma ali pri koordinatorki Manji Lokar (na elektronski naslov: manja.lokar@ssvets.si). Vsi sodelujoči imajo prost vstop. :)

**VSI SODELUJOČI
IMAJO PROST VSTOP!**

Nedvomno bo tudi na letošnjem pustovanju kraljevala študentska izvirnost in kreativnost. Poskrbite, da boste med množico mask navdušili prav vi in da bo zaradi vaše maske odločitev žirije letos še težja.

Spremljajte tudi našo Facebook stran **Največje študentsko pustovanje**, kjer bomo pred pustovanjem podelili tudi nekaj vstopnic!

[WWW.FACEBOOK.COM/PUSTOVANJE](https://www.facebook.com/pustovanje)

NAJVEČJE ŠTUDENTSKO PUSTOVANJE

2015

Torek, **17. februar**
2015 ob 18.00 uri,
pod ogrevanim
šotorom
v **Rožni dolini**.

V predprodaji lahko karte kupite pri
predstavniki domov po ceni 7€, na
dan prireditve pa na stojnici pred
domom 3 v Rožni dolini po ceni 10€.

